

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1195/2014

z dnia 29 października 2014 r.

nakładające tymczasowe cło wyrównawcze na przywóz niektórych pstrągów tęczowych pochodzących z Turcji

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 12,

po konsultacji z państwami członkowskimi,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

1. Wszczęcie postępowania

- (1) Dnia 15 lutego 2014 r. Komisja Europejska („Komisja”) zapowiedziała wszczęcie postępowania antysubsydyjnego w odniesieniu do przywozu do Unii Europejskiej niektórych pstrągów tęczowych pochodzących z Turcji („państwo, którego dotyczy postępowanie”) na podstawie art. 10 rozporządzenia (WE) nr 597/2009 („rozporządzenie podstawowe”) w drodze zawiadomienia opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾ („zawiadomienie o wszczęciu postępowania”). Dnia 4 września 2014 r. w *Dzienniku Urzędowym* opublikowano sprostowanie do zawiadomienia o wszczęciu postępowania ⁽³⁾.
- (2) Komisja wszczęła dochodzenie w następstwie skargi złożonej w dniu 3 stycznia 2014 r. przez Duńskie Stowarzyszenie Akwakultury („skarżący”) w imieniu producentów reprezentujących ponad 25 % ogólnej produkcji unijnej pstrągów tęczowych. Skarga zawierała dowody *prima facie* wskazujące na subsydiowanie niektórych pstrągów tęczowych i wynikającą z niego istotną szkodę, co Komisja uznała za wystarczające uzasadnienie wszczęcia dochodzenia.
- (3) Zgodnie z art. 10 ust. 7 rozporządzenia podstawowego Komisja powiadomiła rząd Turcji przed wszczęciem postępowania o otrzymaniu odpowiednio udokumentowanej skargi zawierającej zarzut, iż subsydiowany przywóz niektórych pstrągów tęczowych pochodzących z Turcji powoduje istotną szkodę dla przemysłu unijnego. Komisja zaprosiła rząd Turcji do konsultacji mających na celu wyjaśnienie sytuacji w związku z informacjami zawartymi w skardze i osiągnięcie wspólnie uzgodnionego rozwiązania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 93.

⁽²⁾ Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antysubsydyjnego dotyczącego przywozu niektórych pstrągów tęczowych pochodzących z Turcji (Dz.U. C 44 z 15.2.2014, s. 9).

⁽³⁾ Dz.U. C 297 z 4.9.2014, s. 23.

- (4) Rząd Turcji przyjął zaproszenie, po czym przeprowadzono konsultacje. W trakcie konsultacji nie osiągnięto wspólnie uzgodnionego rozwiązania. Po zakończeniu konsultacji rząd Turcji przedstawił swoje uwagi. Komisja należycie uwzględniła zgłoszone uwagi.

2. Równoległe postępowanie antydumpingowe

- (5) Dnia 15 lutego 2014 r. Komisja ogłosiła też wszczęcie dochodzenia antydumpingowego dotyczącego przywozu do UE tego samego produktu pochodzącego z Turcji w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽¹⁾.
- (6) Analizy szkody przeprowadzone w ramach niniejszego dochodzenia antysubsydyjnego i w ramach równoległego dochodzenia antydumpingowego opierają się na takiej samej definicji przemysłu unijnego, na tych samych reprezentatywnych producentach unijnych i okresie objętym dochodzeniem oraz, o ile nie określono inaczej, prowadziły do identycznych wniosków. Rozwiązanie takie uznano za stosowne dla usprawnienia analizy szkody i uzyskania spójnych ustaleń. Dlatego też uwagi na temat aspektów szkody przedłożone w ramach któregośkolwiek z dochodzeń były uwzględniane w ramach obydwu.

3. Zainteresowane strony

- (7) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja wezwała zainteresowane strony do zgłoszenia chęci udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja wystosowała specjalne zawiadomienie o wszczęciu dochodzenia do skarżących, innych znanych producentów unijnych, użytkowników i importerów, producentów eksportujących w Turcji oraz władz Turcji i znanych zainteresowanych stowarzyszeń, zapraszając wszystkich do udziału.
- (8) Wszystkie zainteresowane strony otrzymały możliwość wyrażenia opinii na temat wszczęcia dochodzenia oraz zwrócenia się o przesłuchanie przed Komisją lub przed rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu. Żadna ze stron nie zgłosiła uwag.

4. Dobór próby

- (9) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja zapowiedziała, że może przeprowadzić wybór zainteresowanych stron, zwłaszcza producentów unijnych, importerów niepowiązanych oraz producentów eksportujących w Turcji, zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego.

4.1. Dobór próby producentów unijnych

- (10) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja poinformowała, że dokonała wstępnego doboru próby producentów unijnych. Zgodnie z art. 27 ust. 1 rozporządzenia podstawowego oraz uwzględniając wysoki stopień fragmentaryzacji danej gałęzi przemysłu unijnego, obejmującej ponad 700 małych i średnich przedsiębiorstw (MSP), Komisja dobrała próbę na podstawie największej reprezentatywnej wielkości produkcji, którą można było odpowiednio zbadać w dostępnym czasie, uwzględniając również rozmieszczenie geograficzne oraz dostateczny zakres pod względem różnych etapów i rodzajów produkcji (produkcję pstrągów żywych, świeżych, mrożonych, filetowanych i wędzonych). Dobrana próba składała się z dziewięciu producentów unijnych. Według danych skarżącego udział wybranych do próby producentów w ogólnej produkcji unijnej wynosi ponad 12 %. Komisja zachęciła wszystkie zainteresowane strony do wypowiedzenia się na temat dobranej próby. Ponieważ w wyznaczonym terminie nie wpłynęły żadne uwagi, potwierdzono skład dobranej próby. Próba jest reprezentatywna dla danej gałęzi przemysłu unijnego.

4.2. Dobór próby importerów

- (11) W celu podjęcia decyzji co do konieczności przeprowadzenia doboru próby i ewentualnego dokonania wyboru Komisja zwróciła się do niepowiązanych importerów, aby udzielili informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (12) Trzech niepowiązanych importerów dostarczyło wymagane informacje i wyraziło zgodę na włączenie ich do próby. Ze względu na tak niewielką liczbę Komisja uznała, że dobór próby nie jest konieczny.

⁽¹⁾ Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu niektórych pstrągów tęczowych pochodzących z Turcji (Dz.U. C 44 z 15.2.2014, s. 18).

4.3. Dobór próby producentów eksportujących

- (13) W celu podjęcia decyzji co do konieczności przeprowadzenia doboru próby i ewentualnego wyboru Komisja zwróciła się do producentów eksportujących w Turcji, aby udzielili informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Ponadto Komisja zwróciła się do Misji Republiki Turcji w Unii Europejskiej o wskazanie innych producentów eksportujących, którzy ewentualnie byłoby zainteresowani udziałem w dochodzeniu, lub skontaktowanie się z nimi.
- (14) Osiemnaście grup producentów eksportujących w Turcji przedstawiło wymagane informacje i wyraziło zgodę na włączenie ich do próby. Całkowita deklarowana przez te przedsiębiorstwa wielkość wywozu niektórych pszczołówek tęczowych do Unii w 2013 r. obejmowała cały eksport z Turcji do Unii.
- (15) Zgodnie z art. 27 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja dobrała próbę czterech grup producentów eksportujących na podstawie największej reprezentatywnej wielkości wywozu do Unii, którą można było odpowiednio zbadać w dostępnym czasie, uwzględniając również rozmieszczenie geograficzne. Udział wybranej do próby grupy przedsiębiorstw w deklarowanej sprzedaży eksportowej do Unii wynosi blisko 64 %, a przedsiębiorstwa są zlokalizowane w dwóch różnych regionach.
- (16) Zgodnie z art. 27 ust. 2 rozporządzenia podstawowego zasięgnięto opinii wszystkich znanych producentów eksportujących i władz Turcji w kwestii doboru próby. Jedno przedsiębiorstwo zakwestionowało dobór przedsiębiorstw do próby, utrzymując, że powinno zostać do niej włączone. Poinformowało, że od 1971 r. zajmuje się wyłącznie produkcją, przetwarzaniem i sprzedażą pszczołówek (czyli nie prowadzi żadnej innej działalności), w związku z czym jest pierwszym producentem produktu objętego postępowaniem w Turcji. Ponadto twierdziło, że ma znaczny udział w sprzedaży na rynku krajowym i w końcu, że jest największym producentem w regionie Marmara.
- (17) Komisja przypomina, że doboru próby przedsiębiorstw dokonano na podstawie największych wielkości zgodnie z art. 27 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, uwzględniając przy tym liczbę producentów, którą można właściwie zbadać w dostępnym czasie. Z uwagi na fakt, że do proponowanej próby należy 64 % wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii, próba ta jest reprezentatywna dla sytuacji danej gałęzi przemysłu tureckiego. Ponadto przedsiębiorstwa objęte próbą są zlokalizowane w dwóch różnych regionach (spośród trzech reprezentowanych), wobec czego uznano, iż jest to liczba wystarczająca do celów dochodzenia. W związku z tym Komisja utrzymuje, że przedsiębiorstwa objęte próbą odpowiadają największej reprezentatywnej wielkości przywozu, którą można było odpowiednio zbadać w dostępnym czasie.

5. Badanie indywidualne

- (18) Jedenaście przedsiębiorstw lub grup przedsiębiorstw zgłosiło wnioski o badanie indywidualne na podstawie art. 27 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Na tym etapie dochodzenia Komisja nie podjęła żadnej decyzji w sprawie wniosków o badanie indywidualne. Komisja podejmie decyzję w sprawie przyznania badania indywidualnego na ostatecznym etapie dochodzenia.

6. Odpowiedzi na kwestionariusz

- (19) Komisja przesłała kwestionariusze do rządu Turcji, do wszystkich objętych próbą przedsiębiorstw w Unii, do trzech importerów oraz do objętych próbą grup producentów eksportujących w Turcji.
- (20) Trzy przedsiębiorstwa z grupy tureckich producentów eksportujących zgłosiły wniosek o zwolnienie z obowiązku udzielania odpowiedzi na kwestionariusz. Jedno z tych przedsiębiorstw utrzymywało, że jego działalność koncentruje się przede wszystkim na produkcji labraksów i bogarów, natomiast produkt objęty postępowaniem wytwarza w niewielkiej ilości. Jedno przedsiębiorstwo prowadzi mały supermarket i produkt objęty postępowaniem ma zaledwie nieznaczny udział w jego działalności, natomiast jedno przedsiębiorstwo to importer niepowiązany, który nie osiągnął znaczącej sprzedaży produktu objętego postępowaniem w okresie objętym dochodzeniem. Komisja postanowiła zwolnić z obowiązku udzielania odpowiedzi na kwestionariusz przedsiębiorstwo prowadzące mały supermarket. Podtrzymała jednak stanowisko w kwestii wypełnienia kwestionariusza przez przedsiębiorstwo, którego działalność koncentruje się przede wszystkim na produkcji labraksów i bogarów, jak również przez importera powiązanego, z uwagi na znaczną wielkość produkcji (w przypadku producenta eksportującego) i obrotu handlowego (w przypadku importera powiązanego).
- (21) Odpowiedzi na kwestionariusz otrzymano od rządu Turcji oraz od wszystkich pozostałych grup producentów eksportujących w Turcji objętych próbą, jak również od przedsiębiorstw, które zgłosiły wniosek o badanie indywidualne.

7. Wizyty kontrolne

(22) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszystkie informacje, które uznała za niezbędne do tymczasowego stwierdzenia subsydiowania oraz ustalenia wynikającej z niego szkody i oceny interesu Unii. Wizyty kontrolne zgodnie z art. 26 rozporządzenia podstawowego przeprowadzono w siedzibach następujących przedsiębiorstw:

a) *producenci unijni:*

- Aqualande SAS, Roquefort, Francja,
- Danaqua, Grindsted, Dania,
- Danforel A/S, Grindsted, Dania,
- Kongeåens Dambrug ApS, Brørup, Dania,
- LaFo Forellen GmbH, Oberndorf, Niemcy,
- Hofer Forellen GmbH, Oberndorf, Niemcy,
- Zakład Hodowli Pstrąga w Zaporze — Mylof, Rytel, Polska,
- Piszolla, S.L., Guadalajara, Hiszpania,
- Az.Agr. Trot. Erede Rossi Silvio Di Rossi Niccola, Sefro, Włochy,
- Grupo Tres Mares, SA, La Coruña, Hiszpania;

b) *producenci eksportujący w Turcji:*

- grupa powiązanych przedsiębiorstw „GMS”, Bodrum, Turcja:
 - Akyol Su Ürn.Ürt.Taş.Kom.İth.İhr.Paz.San. ve Tic. Ltd. Şti,
 - Asya Söğüt Su Ürünleri Üretim Dahili Paz.ve İhr. Ltd.Şti,
 - GMS Su Ürünleri Üretim İth. Paz. San. ve Tic. Ltd. Şti,
 - Gümüşdoga Su Ürünleri Üretim İhracat İthalat AŞ,
 - Gümüş-Yel Su Ürünleri üretim İhracat ve İthalat Ltd. Şti,
 - Hakan Komandit Şirketi,
 - İskele Su Ürünleri Hayv.Gıda Tur.Inş.Paz.İhr.Ltd.Şti,
 - Karaköy Su Ürünleri Üretim Paz.Tic.İhr. ve İth.Ltd.Şti,
 - Özgü Su Ürün. Üret. Taş. Komis. İth. İhr. Paz. San. Ve Tic. Ltd. Şti,
- grupa powiązanych przedsiębiorstw „Kilic”, Bodrum, Turcja:
 - Bafa Su Ürünleri Yavru Üretim Merkezi San Tic A.S,
 - Kilic Deniz Ürünleri Üretimi İhracat İthalat ve Ticaret AŞ,
 - KLC Gıda Ürünleri İth.İhr.Ve Tic.A.Ş,
 - Kilic Erşen Su Ürünleri İthalat İhr. San ve Tic, Ltd. Şti,
- grupa powiązanych przedsiębiorstw „Özpekler”, Denizli, Turcja:
 - Özpekler Ins.Taah.Day. Tük. Mall.Su Ürün.San.ve Tic.),
 - Özpekler İthalat İhracat Su Ürünleri San.Ve Tic. Ltd. Sti),
 - Ternaeben Gıda ve Su Ürünleri İth. İhr. San. ve Tic. Ltd. Şti („Ternaeben”), Kayseri, Turcja;

c) *rzqd Turcji:*

- Ministerstwo Gospodarki, Ankara, Turcja,
- Ministerstwo Żywności, Rolnictwa i Hodowli Zwierząt, Ankara, Turcja;

- d) importerzy w Unii powiązani z tureckimi eksporterami:
- Spador S.R.L. („Spador”),
 - Ternäben Service GmbH („TSG”),
 - Ternäben Vertrieb GmbH („TVG”);
- e) producent unijny (przetwórca) powiązany z producentem eksportującym w Turcji (Ternäben):
- Ternäben Spółka z o.o., Polska („TPL”).

8. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

- (23) Dochodzenie dotyczące subsydiowania i powstałej szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. („okres objęty dochodzeniem”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od dnia 1 stycznia 2010 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

1. Produkt objęty postępowaniem

- (24) Produktem objętym postępowaniem są pstrągi tęczowe (*Oncorhynchus mykiss*):
- żywe, o masie nieprzekraczającej 1,2 kg każdy, lub
 - świeże, schłodzone, mrożone lub wędzone:
 - w postaci całych ryb (z głowami), nawet bez skrzelu lub patroszonych, o wadze nieprzekraczającej 1,2 kg każda, lub
 - pozbawionych głowy, nawet oskrobanych lub wypatroszonych, o masie nieprzekraczającej 1 kg każda, lub
 - w postaci filetów, o masie nieprzekraczającej 400 g każdy,
- pochodzące z Turcji i obecnie objęte kodami CN ex 0301 91 90, ex 0302 11 80, ex 0303 14 90, ex 0304 42 90, ex 0304 82 90 oraz ex 0305 43 00 („produkt objęty postępowaniem”).
- (25) Jak już wspomniano w motywie 1, definicję produktu objętego postępowaniem poddano sprostowaniu. Sprostowanie miało charakter czysto redakcyjny i nie wpłynęło na zakres definicji.

2. Produkt podobny

- (26) W ramach dochodzenia wykazano, że produkt produkowany i sprzedawany na tureckim rynku krajowym lub wywożony do Unii oraz produkt produkowany i sprzedawany w Unii przez przemysł unijny mają takie same podstawowe właściwości i zastosowania fizyczne, techniczne i chemiczne.
- (27) Komisja uznała zatem na tym etapie postępowania, że są to produkty podobne w rozumieniu art. 2 lit. c) rozporządzenia podstawowego.

3. Uwagi dotyczące zakresu definicji produktu

- (28) Niektóre z zainteresowanych stron utrzymywały, że z zakresu definicji produktu należy wykluczyć pstrąga wędzonego. Zdaniem tych stron istnieją różnice w procesie produkcji, jak też różnice we właściwościach fizycznych, technicznych i chemicznych w porównaniu z pstrągiem niewędzonym. Ponadto władze Turcji utrzymywały, że struktura kosztów producentów filetów wędzonych znacznie się różni od struktury kosztów innych producentów, zatem produktów wędzonych i niewędzonych nie można uznać za jeden produkt. I w końcu, strony te powoływały się na dwa wcześniejsze dochodzenia antydumpingowe dotyczące podobnych produktów (dużego pstrąga

tęczowego i łososia), zakończone odpowiednio w 2004 r. ⁽¹⁾ i 2005 r. ⁽²⁾, w przypadku których produkty wędzone nie wchodziły w zakres definicji produktu. Strony powoływały się w szczególności na motyw 9 rozporządzenia Rady (WE) nr 437/2004 ⁽³⁾, który potwierdza, że proces wędzenia zmienia podstawowe właściwości danego produktu. Na tej podstawie wędzonego pstrąga należy wykluczyć z zakresu definicji produktu w niniejszym dochodzeniu.

- (29) W ramach dochodzenia wykazano, że ryby w różnej postaci — „żywe”, „schłodzone”, „mrożone” lub „wędzone” — wchodzące w zakres definicji produktu objętego postępowaniem posiadają takie same podstawowe właściwości fizyczne, techniczne i chemiczne. W szczególności wszystkie pstrągi mają takie same nieodłączne cechy pod względem jakości (chemiczne, odżywcze lub inne) i przetwarzanie nie pozbawia ryby tych cech, ale nadaje im wyłącznie inną postać, która wynika tylko z różnych sposobów konserwowania ryby przed dalszym przetwarzaniem, przygotowaniem, ugotowaniem lub spożyciem. W związku z tym uznano, że konserwowanie poprzez wędzenie nie zmienia w istotny sposób podstawowych fizycznych, technicznych i chemicznych właściwości produktu.
- (30) Jeśli chodzi o różnice w procesach produkcyjnych i strukturze kosztów, strony nie wyjaśniły, w jaki sposób miałyby one wpływać na uznanie produktów wędzonych i niewędzonych za jeden produkt. W każdym razie sama ewentualna różnica w procesach produkcyjnych nie wpływa na zakres definicji produktu. Ponadto w tym konkretnym przypadku proces produkcji i struktura kosztów produkcji filetów wędzonych w rzeczywistości nie odbiegają w istotny sposób od procesu produkcji i struktury kosztów produkcji pstrąga w innych postaciach. Podstawowym elementem kosztów każdej postaci są koszty hodowli, na które zasadniczo składają się koszty paszy (mączki rybnej i oleju z ryb), energii oraz tarła lub ryb młodych. Argumenty w tym zakresie należy zatem odrzucić.
- (31) W poprzednich dochodzeniach, na które powołały się strony, skargi prowadzące do wszczęcia dochodzeń nie uwzględniały produktów wędzonych, w przeciwieństwie do niniejszego postępowania. Produktów tych nie objęto zatem zakresem dochodzeń i w konsekwencji nie objęto ich dochodzeniem. W motywie 9 rozporządzenia Rady (WE) nr 437/2004 jest mowa o wniosku zainteresowanej strony dotyczącym wyłączenia z postępowania ryb mrożonych w całości i mrożonych filetów. W ramach dochodzenia jednak nie wykazano ani konkretnie nie stwierdzono, że wędzone produkty należałoby wykluczyć z zakresu definicji produktu. Z uwagi na fakt, że w wyniku bieżącego dochodzenia stwierdzono takie same właściwości fizyczne, techniczne i chemiczne pstrąga we wszystkich postaciach, argument ten należy odrzucić.
- (32) Z wymienionych wyżej przyczyn wniosek o wykluczenie wędzonych produktów z zakresu definicji produktu na tym etapie odrzucono.

C. SUBSYDIUM

1. Wprowadzenie

- (33) Skarżący twierdził, że rząd Turcji subsydiuje swój sektor akwakultury. Skarga zawierała dowody *prima facie* potwierdzające kilka praktyk subsydiowania zawartych zarówno w prawodawstwie, jak i w wielu dokumentach politycznych, które stanowią podstawę dla pomocy państwa w tym sektorze.
- (34) Komisja dokonała przeglądu i analizy dokumentów dostarczonych ze skargą, a także dodatkowych dokumentów przekazanych w trakcie dochodzenia przez rząd Turcji i producentów eksportujących objętych próbą, po czym uznała, iż wiele z tych dokumentów wskazuje na to, że sektor akwakultury w Turcji korzysta z preferencyjnego traktowania w wielu obszarach.
- (35) Władze Turcji podjęły decyzję o szczególnym subsydiowaniu sektora akwakultury w 2003 r. i w jej wyniku w ostatnich dziesięciu latach tureckim producentom i eksporterom przekazano duże kwoty z publicznych pieniędzy.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 437/2004 z dnia 8 marca 2004 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym poborze tymczasowego cła nałożonego na przywóz pstrąga tęczowego pochodzącego z Norwegii i Wysp Owczych (Dz.U. L 72 z 11.3.2004, s. 23).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 628/2005 z dnia 22 kwietnia 2005 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz łososia hodowlanego pochodzącego z Norwegii (Dz.U. L 104 z 23.4.2005, s. 5) oraz rozporządzenie Rady (WE) nr 85/2006 z dnia 17 stycznia 2006 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz łososia hodowlanego pochodzącego z Norwegii (Dz.U. L 15 z 20.1.2006, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 437/2004 z dnia 8 marca 2004 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym poborze tymczasowego cła nałożonego na przywóz pstrąga tęczowego pochodzącego z Norwegii i Wysp Owczych (Dz.U. L 72 z 11.3.2004, s. 23).

- (36) W ramach prowadzonych między rządem Turcji a Komisją konsultacji poprzedzających wszczęcie postępowania, o których wspomniano w motywach 3 i 4 powyżej, rząd Turcji nie kwestionował istnienia programów objętych dochodzeniem.

2. Programy objęte dochodzeniem

- (37) Komisja przesłała kwestionariusze do rządu Turcji i do objętych próbą producentów eksportujących, prosząc o informacje dotyczące następujących programów, które rzekomo obejmowały przyznawanie subsydiów dla sektora akwakultury:

- *Pomoc państwa dla inwestycji prowadzonych w sektorze akwakultury*
 - Zwolnienie z cła,
 - zwolnienie z podatku VAT,
 - ulgi podatkowe,
 - wsparcie w zakresie składek na ubezpieczenie społeczne (wkład pracodawców),
 - dotacje na spłatę odsetek,
 - przydział gruntów,
 - ulgi w podatku dochodowym,
 - wsparcie w zakresie składek na ubezpieczenie społeczne (wkład pracowników).
- *Bezpośrednie subsydia przyznawane producentom pstrągów*
 - Bezpośrednie subsydia dla hodowców pstrągów,
 - bezpośrednie subsydia na produkcję ekologiczną pstrągów,
 - szczególne wsparcie na ryby młode.
- *Pożyczki subsydiowane i ubezpieczenia dla producentów pstrągów*
 - Uprzywilejowane pożyczki inwestycyjne i kredyty na działalność gospodarczą przyznawane przez Ziraat Bankasi,
 - uprzywilejowane pożyczki inwestycyjne i pożyczki na działalność gospodarczą przyznawane przez rolnicze spółdzielnie kredytowe,
 - pula ubezpieczeń rolnych i wysokość wsparcia w zakresie płatności składek.
- *Subsydia na doradztwo*
- *Subsydia dotyczące statków rybackich*
 - Zakup paliwa do statków rybackich (obniżka podatku konsumpcyjnego od paliwa do statków),
 - złomowanie statków rybackich.
- *Inne subsydia i inne programy subsydiowania*

3. Pomoc państwa dla inwestycji prowadzonych w sektorze akwakultury

3.1. Wprowadzenie

- (38) Rząd Turcji wprowadził program wsparcia dla przedsiębiorstw inwestujących fundusze w niektórych sektorach i niektórych regionach, w tym w sektorze akwakultury. Program ten ma na celu:
- zwiększenie produkcji i zatrudnienia,
 - zachęcenie do inwestycji przyczyniających się do zwiększenia konkurencyjności w wymiarze międzynarodowym,
 - stymulowanie bezpośrednich inwestycji zagranicznych,
 - wsparcie inwestycji w ochronę środowiska oraz działalność badawczo-rozwojową, zgodnie z celami określonymi w różnych planach rozwoju i programach rocznych Turcji, wyszczególnionych poniżej.

3.2. Podstawa prawna

- (39) Przepisy prawa, które przewidują pomoc państwa dla inwestycji prowadzonych w sektorze akwakultury: *turecki dekret nr 2012/3305*, opublikowany dnia 19 czerwca 2012 r., dotyczący pomocy państwa dla inwestycji oraz *komunikat nr 2012/1* w sprawie wdrożenia dekretu dotyczącego pomocy państwa dla inwestycji, opublikowany dnia 20 czerwca 2012 r.; publikacje odpowiednio w *Dziennikach Urzędowych nr 28328 i 28329*.

3.3. Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (40) Chociaż *turecki dekret nr 2012/3305* to program wsparcia odnoszący się do okresu objętego dochodzeniem, to podobne przepisy obowiązywały już od roku 2006 i nawet wcześniej. To istotny fakt, ponieważ subsydia związane z zakupem środków trwałych, takie jak subsydia na inwestycje, można przyporządkować okresowi objętemu dochodzeniem nawet wówczas, gdy zostały przyznane przed tym okresem.
- (41) Dochodzenie potwierdziło istnienie różnych programów pomocy państwa. Produkcję akwakultury wyraźnie wymieniono w załączniku 2/A do *dekretu nr 2012/3305* wśród sektorów, które mogą korzystać ze środków zachęty, takich jak zwolnienie z podatku od wartości dodanej („VAT”), zwolnienie z cła, ulgi podatkowe, wkład w inwestycje, wsparcie w zakresie składek na ubezpieczenie społeczne (wkład pracodawców), przydział gruntów, dotacje na spłatę odsetek, ulgi w podatku dochodowym oraz wsparcie w zakresie składek na ubezpieczenie społeczne (wkład pracowników). Intensywność pomocy w sześciu regionach określonych w *dekrecie nr 2012/3305* może się różnić, zależnie od poziomu rozwoju gospodarczego.
- (42) Chociaż dochodzenie potwierdziło istnienie programów „inwestycji regionalnych”, to żadne z przedsiębiorstw objętych próbą nie korzystało ze wszystkich programów. Kilka z nich korzystało ze zwolnień z podatku VAT i ceł, mających w równym stopniu zastosowanie do wszystkich sześciu regionów w Turcji. Ponieważ jednak przedsiębiorstwa objęte próbą kupowały maszyny i sprzęt od przedsiębiorstw unijnych w ramach Unii Celnej UE-Turcja, nie musiały one uiszczać należności celnych. Ponadto mając na uwadze, że Turcja stosuje system podatku VAT naliczonego i należnego, korzyści wyniesione w okresie objętym dochodzeniem polegały tylko na tym, że przedsiębiorstwa te zyskały dwa miesiące na czasie, do chwili otrzymania zwrotu należnego im podatku VAT od organów podatkowych. Faktyczną korzyść mogłyby stanowić odsetki płacone na rzecz banku handlowego za okres do czasu zwrotu podatku VAT. Korzyść ta jest nieznaczna i dalej jej nie analizowano.
- (43) Jedno przedsiębiorstwo objęte próbą skorzystało z obniżenia podatku w związku z zakupem maszyn w ramach wymienionego wyżej przepisu, który przewiduje pomoc państwa dla inwestycji. Zamiast powszechnie stosowanej stawki podatku od osób prawnych w wysokości 20 %, zapłaciło tylko 4 %.
- (44) To samo przedsiębiorstwo objęte próbą skorzystało też z programu wsparcia w zakresie składek na ubezpieczenie społeczne. Jako posiadacz świadectwa stymulowania inwestycji korzystało ze wsparcia w zakresie składek na ubezpieczenie społeczne w odniesieniu do wkładu dla pracodawców i pracowników. Po ukończeniu inwestycji przez przedsiębiorstwo Zakład Ubezpieczeń Społecznych zwolnił je z płatności wkładu pracodawców i pracowników w składki na ubezpieczenie społeczne w kwocie odpowiadającej płacy minimalnej na rzecz nowo tworzonej miejsc pracy. System finansowało Ministerstwo Gospodarki.

3.4. Wnioski

- (45) Pomoc państwa dla inwestycji uważa się za subsydium w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, jeżeli pomoc państwa przybiera formę bodźca podatkowego, czyli w sytuacji, w której należny dochód władz publicznych normalnie pobierany zostaje utracony lub niepobrany.
- (46) Subsydium to jest szczególne i stanowi podstawę środków wyrównawczych, ponieważ wynikająca z niego korzyść wyraźnie ogranicza się do wykazu sektorów gospodarki. Ponadto dostęp do subsydium ogranicza się do niektórych przedsiębiorstw, prowadzących działalność w niektórych sektorach. Z uwagi na liczbę i jakość ograniczeń mających zastosowanie do niektórych sektorów, w szczególności ograniczeń w stosunku do niektórych rodzajów przedsiębiorstw lub całkowicie wykluczających niektóre sektory, subsydium nie spełnia też wymogów dotyczących braku szczególności, o których mowa w art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego.
- (47) W załączniku 2A do dekretu akwakulturę wyraźnie wskazano jako jedną z form działalności, które mogą korzystać z tego rodzaju zwolnień z opodatkowania. W załączniku 4 do dekretu wymieniono sektory, które nie mogą korzystać z żadnych bodźców podatkowych w ramach tego systemu.

- (48) W konsekwencji wymienione wyżej subsydia uważa się za wkład finansowy rządu w postaci świadczenia na rzecz odbiorców, zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

3.5. Obliczanie wysokości subsydiów

- (49) Z wymienionych wyżej programów skorzystało jedno przedsiębiorstwo. Korzyść przedsiębiorstwa uznano jednak za nieznaczną.

4. Bezpośrednie subsydia przyznawane producentom pstrągów

4.1. Wprowadzenie

- (50) Bezpośrednie subsydia na kilogram wyprodukowanego pstrąga to podstawowy program subsydiowania z korzyścią dla produktu objętego postępowaniem. Subsydia te co roku się koryguje w ramach rocznego przeglądu dotacji związanych z rolnictwem.

4.2. Podstawa prawna

- (51) Akt prawny, w którym przewidziano bezpośrednie subsydia: *turecki dekret nr 2013/4463 w sprawie dotacji związanych z rolnictwem w 2013 r. z dnia 7 marca 2013 r.*, opublikowany w *Dzienniku Urzędowym nr 28612 z dnia 8 kwietnia 2013 r.* (mający zastosowanie z mocą wsteczną od dnia 1 stycznia 2013 r.).

4.3. Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (52) Dochodzenie potwierdziło istnienie bezpośrednich subsydiów związanych z pstrągami. Stwierdzono, że w okresie objętym dochodzeniem ustalona kwota subsydium na kilogram pstrąga wynosiła 0,65 TL/kg w przypadku produkcji do 250 ton rocznie. Połowę tej kwoty (0,325 TL/kg) przyznawano na produkcję wynoszącą 251–500 ton rocznie, natomiast produkcji powyżej 500 ton nie subsydiowano. Subsydium przyznawano producentom produktu objętego postępowaniem posiadającym licencję Ministerstwa Żywności, Rolnictwa i Hodowli Zwierząt.
- (53) Przed dokonaniem jakiegokolwiek płatności producenci muszą zostać zarejestrowani w systemie rejestracji akwakultury, prowadzonym przez Ministerstwo Żywności, Rolnictwa i Hodowli Zwierząt. Są oni systematycznie poddawani kontrolom w drodze niezapowiedzianych wizyt.
- (54) Z subsydiów bezpośrednich w okresie objętym dochodzeniem skorzystały trzy spośród czterech grup przedsiębiorstw objętych próbą, ponieważ prowadziły one samodzielnie hodowlę pstrąga. Największa grupa — Ternaeben nie prowadziła jednak hodowli pstrąga, lecz go kupowała (głównie pstrągi żywe i całe ryby mrożone) od niepowiązanych hodowców, po czym go przetwarzała. Nie otrzymała ona zatem bezpośrednich subsydiów. W związku z tym zrodziło się pytanie, czy korzyści wynikające z bezpośrednich subsydiów dotyczyły również grupy Ternaeben oraz pozostałych trzech grup przedsiębiorstw objętych próbą, które nie tylko prowadziły hodowlę pstrąga, ale również kupowały pstrągi od niepowiązanych przedsiębiorstw w celu ich przetwarzania.
- (55) Jeśli chodzi o tę kwestię, Komisja podkreśla, że produkt objęty postępowaniem to zarówno bezpośrednio subsydiowany surowiec, czyli żywy pstrąg, jak i produkty przetworzone (świeże, mrożone całe ryby, filety, pstrąg wędzony). Z uwagi na fakt, że produkcja żywego pstrąga jest subsydiowana i praktycznie wszyscy hodowcy w Turcji korzystają z tego programu, wszyscy producenci produktu objętego postępowaniem (czyli żywych pstrągów i produktów przetworzonych) korzystają z programu bezpośrednich subsydiów, niezależnie od tego, czy hodują pstrągi samodzielnie czy kupują je w celu dalszego przetwarzania.
- (56) Korzyści producentów produktu objętego postępowaniem można w każdym wypadku wykazać. Jeśli chodzi o tę kwestię, Komisja porównała koszty hodowli trzech przedsiębiorstw objętych próbą, które samodzielnie prowadzą hodowlę pstrąga (włącznie z racjonalną i zachowawczą kwotą sprzedaży, kosztami ogólnymi i administracyjnymi oraz zyskiem) z ceną zakupu żywych lub schłodzonych ryb od dostawców niepowiązanych. Komisja stwierdziła, że w przypadku wszystkich trzech przedsiębiorstw cena zakupu żywych lub schłodzonych ryb była niższa od średnich kosztów hodowli.
- (57) Jeśli chodzi o grupę Ternaeben, Komisja porównała średnie koszty hodowli pozostałych trzech przedsiębiorstw objętych próbą (włącznie z racjonalną i zachowawczą kwotą kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zyskiem) z indywidualną ceną zakupu, jaką Ternaeben płaciła za schłodzone lub żywe ryby. Stwierdzono, że średnie koszty hodowli pozostałych trzech przedsiębiorstw objętych próbą były wyższe od średniej ceny zakupu, którą płaciła grupa Ternaeben. Uznano, że jej średnia cena zakupu odpowiadała kosztom pozostałych przedsiębiorstw objętych próbą.

- (58) W związku z tym Komisja uważa, że przedsiębiorstwa objęte próbą korzystały z programu bezpośrednich subsydiów, również kupując pstrągi od przedsiębiorstw niepowiązanych.
- (59) Skarżący twierdził, że wypłacano dodatkową pomoc na produkcję ekologiczną pstrągów oraz płacono za każdą sztukę wyprodukowanej ryby młodej. Dochodzenie potwierdziło, że wypłacano dodatkową pomoc na produkcję ekologiczną pstrągów. Ustalono jednak, że w Turcji istniało tylko jedno przedsiębiorstwo zajmujące się produkcją ekologiczną pstrągów, ale niedawno zbankrutowało. Wskutek tego w okresie objętym dochodzeniem nie przyznano subsydiów na produkcję ekologiczną pstrągów.
- (60) Ponadto Komisja ustaliła, że w 2012 r. istniało szczególne wsparcie produkcji ryb młodych, jednak od 2013 r. zrezygnowano z niego, gdyż poziom produkcji ryb młodych w Turcji zaspokajał już potrzeby rynku.

4.4. Wnioski

- (61) Na podstawie ustaleń z dochodzenia Komisja tymczasowo stwierdza, że powyższe wsparcie publiczne przybiera formę bezpośredniej dotacji w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego, stanowiąc tym samym bezpośrednią korzyść dla tureckich producentów pstrąga, zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Uzyskiwanie „korzyści” wynika z faktu, że organy władzy publicznej bezpośrednio przyznają fundusze (dotację), nie stosując stopy oprocentowania ani opłaty licencyjnej. Takie wolne środki są zazwyczaj niedostępne na rynku.
- (62) Program bezpośrednich subsydiów jest szczególnie i stanowi podstawę środków wyrównawczych w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ dostęp do niego ogranicza się do niektórych przedsiębiorstw. Wyraźnie wymieniono przedsiębiorstwa prowadzące działalność związaną z akwakulturą, natomiast pstrąga jednoznacznie wskazano jako jeden z gatunków korzystających z danego programu subsydiowania. Przedmiotowa dotacja bezpośrednia jest szczególna, ponieważ organ ją przyznający oraz prawodawstwo, do którego ten organ się stosuje, wyraźnie ograniczają dostępność tych dotacji do przedsiębiorstw prowadzących działalność w sektorze akwakultury.

4.5. Obliczanie wysokości subsydiów

- (63) Całkowitą korzyścią dla każdego przedsiębiorstwa była średnia kwota bezpośredniego subsydium otrzymana w okresie objętym dochodzeniem z tytułu własnej hodowli żywych ryb oraz średnia wysokość subsydium przyznanego przez rząd Turcji, obliczona na podstawie łącznej kwoty przyznanych subsydiów i podzielona przez ogólną wielkość produkcji pstrąga w Turcji w odniesieniu do kupionych żywych ryb.
- (64) W poniższej tabeli pokazano tymczasowo ustaloną wysokość korzyści dla określonych wyżej dotacji, przyjmując jako korzyść kwotę otrzymaną przez dane przedsiębiorstwa w okresie objętym dochodzeniem.

Subsidia bezpośrednie i pośrednie	
Nazwa przedsiębiorstwa	Margines subsydiowania
GMS	7,0 %
Kilic	9,6 %
Özpekler	6,8 %
Ternaeben	9,5 %

5. Pożyczki subsydiowane

5.1. Wprowadzenie

- (65) Niektóre podmioty publiczne i prywatne udzielały preferencyjnych pożyczek przedsiębiorstwom prowadzącym działalność w sektorze akwakultury. Poniżej wyszczególniono główne takie podmioty.

- (66) Rolnicze spółdzielnie kredytowe to podmioty prawa prywatnego, które utworzyli producenci rolni (tj. osoby fizyczne lub osoby prawne zajmujące się produkcją rolną) w Turcji w celu zapewnienia sobie wsparcia w zaspokojeniu potrzeb finansowych w prowadzonej przez nich działalności.
- (67) Bank Rolny Republiki Turcji (Türkiye Cumhuriyeti Ziraat Bankasi lub „Ziraat Bankasi”) to bank państwowy i organ sektora publicznego, którego udziały w całości należą do Podsekretariatu Skarbu Państwa. W ramach rządowego programu określonego w motywie 70 poniżej, mającego zastosowanie również w okresie objętym dochodzeniem, Ziraat Bankasi udziela sektorowi akwakultury preferencyjnych pożyczek w celu wspierania produkcji rolnej i agrobiznesu. Rada Ministrów corocznie określa czas trwania, procedury i zasady programu, natomiast Skarb Państwa przekazuje Ziraat Bankasi pozostałą kwotę raty odsetkowej, odpowiadającą stopie dyskontowej. W związku z tym uważa się, że bankowi Ziraat Bankasi powierzono władzę rządową i wskutek tego uznaje się go za organ sektora publicznego.
- (68) Organizacja Rozwoju Małych i Średnich Przedsiębiorstw (KOSGEB) to organ sektora publicznego, którego celem jest zwiększenie udziału małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) w rozwoju gospodarczym i społecznym oraz sprawę oferowania usług wysokiej jakości oraz wsparcia z myślą o zwiększeniu zdolności konkurencyjnej MŚP i szerzeniu kultury przedsiębiorczości. KOSGEB podlega kompetencjom Ministerstwa Nauki, Przemysłu i Technologii oraz jest częściowo niezależna.
- (69) Türk Eximbank („Eximbank”) został założony przez rząd Turcji dnia 21 sierpnia 1987 r. na mocy *dekretu nr 87/11914* wskutek przyjęcia *wniosku ustawodawczego nr 3332* i jest bankiem w pełni państwowym oraz organem sektora publicznego, który w imieniu rządu Turcji pełni rolę głównego środka zachęcającego do eksportu w ramach tureckiej strategii zrównoważonego eksportu. Rząd powierzył Eximbankowi mandat wspierania handlu zagranicznego oraz tureckich wykonawców/inwestorów prowadzących działalność w regionach zamorskich w celu zwiększenia eksportu tureckich przedsiębiorstw oraz ich konkurencyjności na arenie międzynarodowej. W związku z tym uważa się, że bankowi Eximbank powierzono władzę rządową i wskutek tego uznaje się go za organ sektora publicznego.

5.2. Podstawa prawna

- (70) Akty prawne, w których przewidziano pożyczki subsydiowane: *turecki dekret nr 2013/4271* z dnia 16 lutego 2013 r. dotyczący przedłużenia uprzywilejowanych pożyczek inwestycyjnych i pożyczek na działalność gospodarczą udzielanych przez Ziraat Bankasi i rolnicze spółdzielnie kredytowe w 2013 r., opublikowany w *Dzienniku Urzędowym nr 28561*, *turecki dekret nr 2010/27612* dotyczący nieoprocentowanych pożyczek dla MŚP, opublikowany w *Dzienniku Urzędowym* z dnia 15 czerwca 2010 r., oraz *turecka ustawa nr 3332* w sprawie kredytów eksportowych udzielanych przez Eximbank, Turecki Bank Kredytów Eksportowych w Turcji, opublikowana dnia 31 marca 1987 r. w *Dzienniku Urzędowym nr 19417* (bis).

5.3. Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (71) Dochodzenie w sprawie pożyczek preferencyjnych z Eximbanku i KOSGEB prowadzono na podstawie odpowiednich zarzutów, które skarżący przedstawił w odniesieniu do pożyczek subsydiowanych. Dochodzenie potwierdziło istnienie uprzywilejowanych pożyczek. Nie stwierdzono jednak, by któryś z objętych próbą producentów eksportujących korzystał z pożyczek udzielanych przez rolnicze spółdzielnie kredytowe.
- (72) Komisja ustaliła, że w okresie objętym dochodzeniem jedno przedsiębiorstwo objęte próbą otrzymało cztery preferencyjne pożyczki od Ziraat Bankasi na podstawie przepisów *dekretu nr 4271/2013*. W ramach pożyczek na działalność w sektorze akwakultury Ziraat Bankasi przedłużył pożyczki inwestycyjne na zakup maszyn i sprzętu oraz pożyczki na działalność operacyjną w celu finansowania kosztów operacyjnych.
- (73) Oprócz preferencyjnych pożyczek z Ziraat Bankasi jedno przedsiębiorstwo objęte próbą skorzystało z nieoprocentowanej pożyczki na mocy *dekretu nr 2010/27612*, na podstawie którego KOSGEB zarządza różnymi programami wsparcia MŚP. Do korzystania z tych programów wsparcia uprawnione są również MŚP prowadzące działalność w sektorze akwakultury.
- (74) Ponadto w trakcie dochodzenia ustalono, że dwa przedsiębiorstwa objęte próbą otrzymały odpowiednio dwie i sześć uprzywilejowanych pożyczek z Eximbanku. Podczas wizyty weryfikacyjnej przeprowadzonej wspólnie z rządem Turcji przedstawiciele Eximbanku potwierdzili, że Eximbank udziela pożyczek tureckim eksporterom na lepszych warunkach niż warunki obowiązujące w przypadku pożyczek powszechnie dostępnych na rynku.

5.4. Wnioski

- (75) Wspomniane wyżej uprzywilejowane pożyczki uważa się za subsydia w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (i) oraz art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (76) Na podstawie ustaleń z dochodzenia Komisja stwierdza, że korzyść odbiorców ma formę obniżonych odsetek od pożyczek, udzielonych na produkcję akwakultury. Program w postaci pożyczek udzielanych przy pomocy państwa stanowi korzyść dla pożyczkobiorców, ponieważ pożyczki te są udzielane na warunkach finansowych, które nie odzwierciedlają warunków rynkowych dla pożyczek o porównywalnym poziomie zapadalności. Pożyczek tych udziela się, stosując niższe oprocentowanie niż w warunkach rynkowych.
- (77) Programy te są szczególne w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ organy udzielające pożyczek oraz ustawodawstwo, do którego te organy się stosują, wyraźnie ograniczają ich dostępność do niektórych przedsiębiorstw.
- (78) Wszystkie wymienione wyżej pożyczki uważa się zatem za subsydia stanowiące podstawę środków wyrównawczych, które skutkują korzyścią i są szczególne w znaczeniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego.

5.5. Obliczanie wysokości subsydiów

- (79) Artykuł 6 lit. b) rozporządzenia podstawowego stanowi, że korzyść związaną z pożyczkami preferencyjnymi oblicza się jako różnicę między kwotą odsetek zapłaconych a kwotą, którą należałoby zapłacić za porównywalną pożyczkę komercyjną, jaką przedsiębiorstwa mogłyby uzyskać na rynku. Jako wartość odniesienia Komisja przyjęła średnią ważoną stopę oprocentowania tureckich pożyczek w okresie objętym dochodzeniem, korzystając z elektronicznej platformy obrotu Bloomberg (indeks WAIRCOMM).
- (80) Korzyść obliczono w odniesieniu do okresu objętego dochodzeniem jako różnicę między kwotą odsetek faktycznie zapłaconych w okresie objętym dochodzeniem a kwotą odsetek, którą należałoby zapłacić w przypadku zastosowania stopy referencyjnej.
- (81) Marginesy subsydiowania obliczone w oparciu o tę metodykę dla producentów eksportujących objętych próbą przedstawiają się następująco:

Pożyczki preferencyjne	
Nazwa przedsiębiorstwa	Margines subsydiowania
Kilic	0,1 %
Özpekler	0,3 %

6. Grupa Ubezpieczeń Rolnych i wysokość wsparcia w zakresie płatności składek

6.1. Wprowadzenie

- (82) Ustawa o ubezpieczeniach rolnych oraz rozporządzenie w sprawie zasad wykonawczych Grupy Ubezpieczeń Rolnych zobowiązują rząd do zapewnienia ochrony ubezpieczeniowej przed wszystkimi stratami w stadach ryb oraz połowach producentów pstrąga, spowodowanymi ewentualnymi chorobami, klęskami żywiołowymi, wypadkami itp.
- (83) Rodzaje ubezpieczeń w ramach Grupy Ubezpieczeń Rolnych: (i) ubezpieczenie zbiorów; (ii) ubezpieczenie od gazów cieplarnianych; (iii) ubezpieczenie dużego bydła; (iv) ubezpieczenie małego bydła; (v) ubezpieczenie drobiu; oraz (vi) ubezpieczenie akwakultury.

6.2. Podstawa prawna

- (84) Podstawą prawną tego programu jest ustawa o ubezpieczeniach rolnych nr 5363 oraz turecki dekret nr 2012/4138 dotyczący ryzyka, produktów i regionów objętych zakresem Grupy Ubezpieczeń Rolnych oraz wysokości wsparcia w zakresie płatności składek z dnia 23 stycznia 2013 r., opublikowany w Dzienniku Urzędowym nr 28537.

6.3. Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (85) Dochodzenie potwierdziło istnienie tego programu subsydiowania. Zgodnie z art. 12 i 13 *ustawy o ubezpieczeniach rolnych nr 5363* i z *dekretem nr 2012/4138* dotyczącym ryzyka, produktów i regionów objętych zakresem Grupy Ubezpieczeń Rolnych oraz wysokości wsparcia w zakresie płatności składek („*dekret nr 2012/4138*”) producenci produktów akwakultury mogą korzystać ze wsparcia rządu w zakresie płatności składek ubezpieczeniowych, przewidzianego w art. 1/6 *dekretu nr 2012/4138*.
- (86) Przedsiębiorstwo chcące ubiegać się o ubezpieczenie w ramach Grupy Ubezpieczeń Rolnych przedstawia prognozę dla wybranej polisy ubezpieczeniowej. Następnie Grupa Ubezpieczeń Rolnych przeprowadza w przedsiębiorstwie kontrolę pod kątem oceny ryzyka, po czym przedstawia mu ofertę polisy ubezpieczeniowej oraz kwotę należnej składki. W razie przyjęcia oferty przez przedsiębiorstwo z sektora rolnictwa połowę składki ubezpieczeniowej pokrywa rząd.
- (87) Komisja ustaliła, że tureccy rolnicy w zasadzie nie ubezpieczają swoich produktów. W 3-miesięcznym okresie objętym dochodzeniem z programu wsparcia rządowego w zakresie składek skorzystało tylko jedno z przedsiębiorstw objętych próbą. Później zdecydowało się przejść do ubezpieczyciela prywatnego.

6.4. Wnioski

- (88) W praktyce korzyści wynikające z tego programu to niższe koszty związane z ubezpieczeniem na życie zwierząt akwakultury. W rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego program ten stanowi subsydium w postaci bezpośredniej dotacji przyznawanej przez rząd producentom pstrąga oraz „wkładu finansowego” w znaczeniu rozporządzenia finansowego, ponieważ odbiorca subsydium korzysta z dogodnej składki ubezpieczeniowej, której kwota jest znacznie niższa od kwot składek ubezpieczeniowych dostępnych na rynku w celu ubezpieczenia się od porównywalnych rodzajów ryzyka. Program ten stanowi świadczenie w rozumieniu art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Wysokość świadczenia odpowiada różnicy między składkami oferowanymi w kontekście komercyjnej polisy ubezpieczeniowej a składką subsydiowaną.
- (89) Subsydium to jest szczególne, ponieważ organ je przyznający oraz prawodawstwo, do którego ten organ się stosuje, wyraźnie ograniczają dostępność tej dotacji do przedsiębiorstw prowadzących działalność w sektorze akwakultury, a nawet wyraźnie określają docelowe ryzyko producentów akwakultury.

6.5. Obliczenie kwoty subsydium

- (90) Z programu tego skorzystało jedno przedsiębiorstwo. Korzyść przedsiębiorstwa uznano jednak za nieznaczną.

6.6. Subsydia na doradztwo

- (91) Niniejszy program ma na celu dostarczenie koniecznej wiedzy i *know-how* producentom akwakultury w celu zmodernizowania oraz zwiększenia produkcji i efektywności. Nie stwierdzono, aby któryś z eksportujących producentów objętych próbą korzystał z tego programu w okresie objętym dochodzeniem.

6.7. Subsydia na paliwo i złomowanie statków rybackich

- (92) Subsydia te są związane z zakupem paliwa do statków rybackich lub ze złomowaniem statków rybackich. Subsydia te przynoszą szczególne korzyści podmiotom prowadzącym połowy. Nie stwierdzono, aby któryś z eksportujących producentów objętych próbą korzystał z tych subsydiów w okresie objętym dochodzeniem.

6.8. Wnioski dotyczące subsydiowania

- (93) Komisja obliczyła dla każdego programu kwoty subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych zgodnie z przepisami rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do przedsiębiorstw objętych dochodzeniem i zsumowała te dane liczbowe, aby obliczyć całkowitą kwotę subsydiów dla każdej grupy w okresie objętym dochodzeniem.

- (94) W celu obliczenia przedstawionych poniżej całkowitych marginesów subsydiowania Komisja najpierw obliczyła procentowy udział subsydiowania, będący stosunkiem kwoty subsydium do całkowitego obrotu przedsiębiorstwa. Tę wartość procentową następnie wykorzystano do obliczenia subsydium przeznaczonego na wywóz produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem.
- (95) Następnie obliczono kwotę subsydium na odpowiednik całej ryby objętego postępowaniem produktu wywiezionego do Unii w okresie objętym dochodzeniem, a przedstawione poniżej marginesy obliczono jako odsetek wartości CIF tego samego wywozu na odpowiednik całej ryby.
- (96) Dla współpracujących producentów eksportujących nieobjętych próbą Komisja obliczyła średni ważony margines subsydiowania. Margines ten określono zatem na podstawie marginesu ustalonego dla producentów eksportujących objętych próbą.
- (97) W odniesieniu do wszystkich innych producentów eksportujących Komisja określiła margines subsydiowania na podstawie dostępnego stanu faktycznego zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego. W tym celu Komisja określiła poziom współpracy producentów eksportujących. Poziom współpracy to wielkość wywozu współpracujących producentów eksportujących do Unii, wyrażona procentowo w stosunku do całkowitej wielkości wywozu — określonej w statystykach Eurostatu dotyczących przywozu — z państwa, którego dotyczy postępowanie, do Unii.
- (98) Poziom współpracy w tym przypadku jest wysoki, ponieważ przywóz od współpracujących producentów eksportujących wyniósł ponad 80 % całego wywozu do Unii w okresie objętym dochodzeniem. Na tej podstawie Komisja postanowiła przyjąć rezydualny margines subsydiowania na poziomie przedsiębiorstwa objętego próbą, które miało najwyższy margines subsydiowania.

Nazwa przedsiębiorstwa	Margines subsydiowania
GMS	7,0 %
Kilic	9,7 %
Özpekler	7,1 %
Ternaeben	9,5 %
Średnia ważona próby	8,2 %
Ogólnokrajowy margines subsydiowania	9,7 %

D. SZKODA

1. Definicja przemysłu unijnego i produkcji unijnej

- (99) W okresie objętym dochodzeniem produkt podobny był produkowany przez ponad 700 producentów. Przedsiębiorstwa te reprezentują przemysł unijny w rozumieniu art. 8 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (100) Całkowitą produkcję unijną w okresie objętym dochodzeniem oszacowano na około 170 mln kg odpowiedników całych ryb („WFE”), opierając się na danych dostarczonych przez krajowe i europejskie stowarzyszenia producentów oraz poszczególne przedsiębiorstwa. Jak wskazano w motywie 10, do próby wybrano dziewięciu producentów unijnych, reprezentujących ponad 12 % łącznej unijnej produkcji produktu podobnego.

2. Konsumpcja w Unii

- (101) Komisja ustaliła konsumpcję w Unii na podstawie łącznej szacunkowej sprzedaży producentów unijnych na rynku Unii oraz całkowitej wielkości przywozu w oparciu o dane Eurostatu.

- (102) Łączną sprzedaż producentów unijnych oszacowano zgodnie z opisem przedstawionym w motywie 130 poniżej.
- (103) Jeśli chodzi o wielkość przywozu, Eurostat podaje masę netto dla sześciu różnych kodów CN, a mianowicie dla całych lub patroszonych ryb żywych, świeżych, schłodzonych, mrożonych lub wędzonych, lub filetów. W celu porównania masę netto przeliczono na WFE, dzieląc odnotowaną przez Eurostat wielkość przywozu przez wymienione niżej współczynniki przekształcenia. Współczynniki przekształcenia wskazano w skardze i są to współczynniki powszechnie stosowane w danej gałęzi przemysłu.

Tabela 1

Współczynniki przekształcenia

Postać produktu	Współczynnik
Żywe	1,00
Świeże/schłodzone/mrożone (patroszone)	0,85
Filety: świeże/schłodzone/mrożone	0,47
Filety: wędzone	0,40

- (104) Odpowiednie kody CN obejmują również inne rodzaje ryb, niewchodzące w zakres niniejszego dochodzenia, takie jak pstrąg potokowy (*Salmo trutta*), łosoś Clarka (*Oncorhynchus clarki*), pstrąg tęczy z podgatunku *Oncorhynchus aguabonita* oraz pstrąg gilański (*Oncorhynchus gilae*). W toku dochodzenia ustalono jednak, że gatunków innych niż produkt objęty postępowaniem w Turcji nie produkowano lub produkowano w nieznaczących ilościach. Ustalenie poczyniono na podstawie informacji dostarczonych przez daną gałąź przemysłu tureckiego Federacji Europejskich Producentów Akwakultury („FEAP”) oraz pochodzących z innych powszechnie dostępnych źródeł informacji ⁽¹⁾, zweryfikowanych w miarę możliwości z odpowiednimi tureckimi statystykami publicznymi. Na tej podstawie uznano, że statystyki Eurostatu dostarczyły dostatecznie wiarygodnych i kompletnych danych na temat przywozu.
- (105) Ustalono, że konsumpcja w Unii w latach 2010–2011 utrzymywała się na stałym poziomie, po czym w latach 2011–2012 zmalała o 5 % i od 2012 r. do okresu objętego dochodzeniem wykazała dalszy spadek o 7 %. Ogólnie konsumpcja zmniejszyła się w okresie badanym o 12 %.

Tabela 2

Konsumpcja w Unii (kg WFE)

	2010	2011	2012	Okres objęty dochodzeniem
Konsumpcja w Unii ogółem	183 399 382	183 932 215	173 599 493	162 108 475
Wskaźnik	100	100	95	88

Źródło: FEAP, Eurostat

3. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie**3.1. Wielkość i udział w rynku przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie**

- (106) Jak wskazano w motywie 103, Komisja ustaliła wielkość przywozu na podstawie danych Eurostatu, wyrażając ją w kg WFE. Udział przywozu w rynku ustalono na podstawie wielkości przywozu z Turcji oraz całkowitej konsumpcji w Unii.

⁽¹⁾ Organizacja Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa; tureckie Ministerstwo Żywności, Rolnictwa i Hodowli Zwierząt; tureckie Stowarzyszenie Producentów Owoców Morza.

(107) Przywóz do Unii z państwa, którego dotyczy postępowanie, kształtował się w następujący sposób:

Tabela 3

Wielkość przywozu (kg WFE) i udział w rynku

	2010	2011	2012	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość przywozu z Turcji (kg WFE)	15 664 502	21 510 620	22 113 656	27 008 376
Wskaźnik	100	137	141	172
Udział w rynku	9 %	12 %	13 %	17 %
Wskaźnik	100	137	149	195

Źródło: Eurostat.

(108) Mimo spadku konsumpcji wielkość przywozu produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie badanym równomiernie rosła, zwiększając się w sumie o 72 %. Doprowadziło to do wzrostu odpowiedniego udziału w rynku, z 9 % w 2010 r. do 17 % w okresie objętym dochodzeniem, czyli wzrost w okresie badanym wyniósł 8 punktów procentowych lub 95 %.

3.2. Ceny produktów przywożonych z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz podcięcie cenowe

(109) Komisja ustala średnie ceny produktów przywożonych na podstawie danych Eurostatu, dzieląc całkowitą wielkość przywozu z Turcji, wyrażoną w kg WFE, przez łączną wartość tego przywozu. Podcięcie cenowe produktów przywożonych ustalono na podstawie danych uzyskanych od producentów eksportujących objętych próbą.

(110) Średnia cena przywożonych produktów do Unii z państwa, którego dotyczy postępowanie, kształtuje się w następujący sposób:

Tabela 4

Ceny przywożonych produktów (EUR/kg WFE)

	2010	2011	2012	Okres objęty dochodzeniem
Turcja	2,63	2,78	2,83	2,75
Wskaźnik	100	106	108	105

Źródło: Eurostat.

(111) Średnia cena importowa produktu objętego postępowaniem wzrosła w okresie 2010–2012 o 8 %, po czym od 2012 r. do okresu objętego dochodzeniem spadła o 3 %. Ogólnie średnia cena importowa wzrosła w okresie badanym o 5 %.

- (112) Komisja określiła podcięcie cenowe w okresie objętym dochodzeniem przez porównanie: a) średnich ważonych cen sprzedaży poszczególnych rodzajów produktu stosowanych przez objętych próbą producentów unijnych wobec niepowiązanych klientów na rynku unijnym, dostosowanych do poziomu cen *ex-works*; oraz b) odpowiadających średnich ważonych cen analogicznych rodzajów produktu przywożonego, stosowanych przez producentów eksportujących objętych próbą przy sprzedaży pierwszemu niezależnemu klientowi na rynku unijnym, ustalonych na podstawie kosztu, ubezpieczenia i frachtu (CIF).
- (113) Porównania cen dokonano z rozróżnieniem na rodzaje produktu w odniesieniu do transakcji na tym samym poziomie handlu, w razie konieczności odpowiednio dostosowanych oraz po odliczeniu bonifikat i rabatów. Wynik porównania wyrażono jako odsetek obrotów producentów unijnych objętych próbą w okresie objętym dochodzeniem. Pokazywał on średni ważony margines podcięcia od 5 % do 18 % w przywozie z państwa, którego dotyczy postępowanie, na rynek unijny.
- (114) Jeden z producentów eksportujących objętych próbą utrzymywał, że Komisja powinna odpowiednio uwzględnić różnice w poziomie handlu. Badanie jednak wskazało na brak różnic w poziomie handlu między unijnymi producentami objętymi próbą a producentami eksportującymi objętymi próbą w Turcji. W związku z powyższym argument ten należy odrzucić.
- (115) Stowarzyszenie Egejskich Eksporterów (reprezentujące tureckich eksporterów) oraz jeden z producentów eksportujących twierdzili, że przemysł unijny koncentruje się przede wszystkim na produkcji pstrąga ekologicznego i różowego, których cena jest znacznie wyższa od ceny pstrąga wywożonego z Turcji. Utrzymywali zatem, że ceny te nie są porównywalne. Jak jednak wyjaśniono w motywie 113 powyżej, porównania cen dokonano według poszczególnych rodzajów produktu w odniesieniu do transakcji na tym samym poziomie handlu, z zastosowaniem odpowiednich korekt w razie potrzeby. W konsekwencji uwzględniono odpowiednio różnice w cenach na podstawie różnych rodzajów produktu.
- (116) Stowarzyszenie Egejskich Eksporterów twierdziło też, że w przemyśle unijnym stosuje się inne procesy produkcyjne, które nadają produktom inne cechy wizualne i organoleptyczne oraz skutkują innym okresem przydatności do spożycia. Twierdzono, że pstrąg produkowany przez przemysł unijny zalicza się do innego przedziału wagiowego niż pstrąg produkowany w Turcji. Wszystkie te elementy miały rzekomo wpłynąć na porównanie cen, w związku z czym należało je uwzględnić. Nie przedstawiono jednak żadnych dowodów na poparcie tych twierdzeń, jak również nie otrzymano takich dowodów w wyniku dochodzenia. Jak wyjaśniono w motywie 113, porównania cen dokonano według poszczególnych rodzajów produktu w odniesieniu do transakcji na tym samym poziomie handlu, z zastosowaniem odpowiednich korekt w razie potrzeby. Różnice na podstawie różnych rodzajów produktu zostały zatem należycie uwzględnione.
- (117) W związku z tym argumenty dotyczące porównania cen należy odrzucić.

4. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

4.1. Uwagi ogólne

- (118) Zgodnie z art. 8 ust. 4 rozporządzenia podstawowego badanie wpływu przywozu towarów subsydiowanych na przemysł unijny zawierało ocenę wszystkich wskaźników gospodarczych, które wywierają wpływ na przemysł unijny w okresie badanym.
- (119) Jak wspomniano w motywie 10, w celu ustalenia ewentualnej szkody poniesionej przez przemysł unijny dokonano wyboru próby.
- (120) W celu ustalenia szkody Komisja wprowadziła rozróżnienie między makroekonomicznymi i mikroekonomicznymi wskaźnikami szkody. Komisja oceniła makroekonomiczne wskaźniki szkody na podstawie danych zawartych w skardze, danych FEAP i Eurostatu. Dane dotyczyły wszystkich producentów unijnych. Komisja oceniła wskaźniki mikroekonomiczne na podstawie danych zawartych w odpowiedziach na pytania w kwestionariuszu, udzielonych przez producentów unijnych objętych próbą. Dane dotyczyły producentów unijnych objętych próbą. Oba zbiory danych uznano za reprezentatywne dla sytuacji gospodarczej unijnego przemysłu.

- (121) Wskaźniki makroekonomiczne to: produkcja, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wydajność i wielkość marginesu subsydiowania.
- (122) Wskaźniki mikroekonomiczne to: średnie ceny jednostkowe, koszt jednostkowy, koszt pracy, zapasy, rentowność, przepływ pieniężny, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskiwania kapitału.

4.2. Wskaźniki makroekonomiczne

4.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (123) Wielkość produkcji przemysłu unijnego ustalono na podstawie danych otrzymanych od FEAP i skarżącego. Dane FEAP gromadzi się na poziomie gospodarstw hodowlanych i dotyczą one żywych ryb złowionych w każdym państwie członkowskim. Z uwagi na fakt, że dane FEAP dotyczyły tylko części okresu objętego dochodzeniem, zgromadzono je na podstawie szacunków skarżącego. Ponadto mając na uwadze, że dane FEAP gromadzi się na poziomie gospodarstw hodowlanych i dotyczą złowionych żywych ryb, jak również w celu uniknięcia podwójnego naliczania, część przywiezionych produktów ze wszystkich źródeł, przeznaczonych do ponownego przetworzenia (około 20 % całego przywozu, z wykluczeniem „wędzonych”, na podstawie informacji dostarczonych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu przez eksportujących producentów objętych próbą), dodano do unijnej produkcji żywych ryb.
- (124) Na tej podstawie całkowita produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 5

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2010	2011	2012	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość produkcji (kg WFE)	168 291 314	161 896 836	151 960 522	136 950 842
Wskaźnik	100	96	90	81
Moce produkcyjne (kg WFE)	220 309 323	215 689 275	209 607 237	183 616 771
Wskaźnik	100	98	95	83
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	76 %	75 %	72 %	75 %
Wskaźnik	100	98	95	98

Źródło: skarga, FEAP, dane producentów unijnych oraz producentów eksportujących objętych próbą, Eurostat.

- (125) Produkcja w okresie badanym z każdym rokiem malała. W okresie objętym dochodzeniem produkcja spadła w stosunku do 2010 r. o 19 %. Spadek ten był wyraźniejszy niż spadek konsumpcji w okresie badanym.
- (126) Moce produkcyjne oszacowano, dzieląc wielkość produkcji przez poziom wykorzystania mocy produkcyjnych producentów unijnych objętych próbą.
- (127) Moce produkcyjne producentów unijnych zmalały w okresie badanym o 17 %. Wyniki dochodzenia wskazują, że wielu unijnych producentów zamknęło w okresie badanym swoje zakłady produkcyjne, powodując tym samym spadek całkowitych mocy produkcyjnych w Unii.

- (128) Poziom wykorzystania mocy produkcyjnych producentów unijnych w okresie badanym wyniósł ok. 75 %, spadając o 1 punkt procentowy od 2010 r. do końca okresu objętego dochodzeniem.

4.2.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (129) Wielkość sprzedaży i udział w rynku przemysłu unijnego kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 6

Wielkość przywozu i udział w rynku

	2010	2011	2012	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość sprzedaży na rynku unijnym (kg WFE)	163 321 913	156 440 124	146 677 898	130 729 993
Wskaźnik	100	96	90	80
Udział w rynku	89 %	85 %	84 %	81 %
Wskaźnik	100	96	95	91

Źródło: skarga, FEAP, dane producentów unijnych objętych próbą, Eurostat.

- (130) Wielkość sprzedaży dla danej gałęzi przemysłu unijnego ustalono na podstawie całkowitej wielkości produkcji, jak opisano w motywie 123, odejmując sprzedaż eksportową przemysłu unijnego.
- (131) Wielkość sprzedaży eksportowej ustalono na podstawie danych Eurostatu, przeliczając je na kg WFE. Inne gatunki pstrąga, które mogły być objęte przedmiotowymi kodami CN, uznano za nieistotne, ponieważ nie produkowano ich w Unii lub produkowano w bardzo znikomych ilościach. Dane Eurostatu dotyczące wywozu pstrąga tęczowego w okresie badanym uznano zatem za dostatecznie wiarygodne.
- (132) Tym sposobem wielkość sprzedaży dla danej gałęzi przemysłu unijnego od 2010 r. do okresu objętego dochodzeniem stale malała i w okresie badanym zmniejszyła się w sumie o 20 %. Jak opisano w motywie 105, ta spadkowa tendencja była wyraźniejsza niż spadek ogólnej konsumpcji w tym samym okresie.
- (133) W związku z tym w okresie badanym spadł również udział w rynku przemysłu unijnego, zmniejszając się w tym samym okresie w sumie o 8 punktów procentowych. W tym samym czasie przywóz z Turcji wzrósł o 72 %, a odpowiedni udział w rynku o 8 punktów procentowych, jak opisano w motywie 108 powyżej, co odpowiadało spadkowi udziału w rynku przemysłu unijnego.

4.2.3. Wzrost

- (134) Konsumpcja unijna spadła od 2011 r. do końca okresu objętego dochodzeniem. Mimo spadku popytu na rynku unijnym przywóz z Turcji wzrósł blisko dwukrotnie, skutkując rosnącym udziałem w rynku w okresie badanym. Tym sposobem przemysł unijny stracił część swojego udziału w rynku, natomiast przywóz danego produktu zaowocował wzrostem jego udziału na rynku unijnym, który wykazywał tendencję spadkową. W tym samym czasie spadek wielkości produkcji w przemyśle unijnym przewyższył ilość zakontraktowaną przez rynek, natomiast przywóz produktu z Turcji wzrósł zarówno w kategoriach wartości bezwzględnych, jak i względnych.

4.2.4. Zatrudnienie i wydajność

(135) Zatrudnienie i wydajność w okresie badanym kształtowały się następująco:

Tabela 7

Zatrudnienie i wydajność

	2010	2011	2012	Okres objęty dochodzeniem
Liczba pracowników	3 692	3 413	3 144	2 862
Wskaźnik	100	92	85	78
Wydajność (kg WFE na pracownika)	45 578	47 431	48 332	47 847
Wskaźnik	100	104	106	105

Źródło: skarga, FEAP, dane producentów unijnych objętych próbą.

(136) Zatrudnienie w danej gałęzi przemysłu unijnego oszacowano na podstawie całkowitej wielkości produkcji, dzieląc ją przez wydajność producentów unijnych objętych próbą. Poziom zatrudnienia w przemyśle unijnym w okresie badanym zmniejszył się o 22 % z uwagi na spadek wielkości produkcji (tabela 5).

(137) Ponieważ spadek zatrudnienia był większy niż spadek wielkości produkcji, szacunkowa wydajność na pracownika, mierzona w kg WFE na pracownika, zwiększyła się w okresie badanym o 5 %.

4.2.5. Wielkość kwoty subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych i poprawa sytuacji po wcześniejszym subsydiowaniu lub dumpingu

(138) Wszystkie marginesy subsydiowania znacznie przekraczają poziom *de minimis*. Jeśli chodzi o wpływ wielkości kwoty subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych na przemysł unijny, nie można go uznać za nieistotny, biorąc pod uwagę wielkość i ceny przywozu z Turcji.

(139) Z uwagi na to, że jest to pierwsze dochodzenie antysubsydyjne dotyczące produktu objętego postępowaniem, brak jest danych, by ocenić skutki poprzedniego subsydiowania lub dumpingu.

4.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

4.3.1. Ceny i czynniki oddziałujące na ceny

(140) Średnie ważone ceny jednostkowe sprzedaży unijnych producentów objętych próbą klientom niepowiązanym w Unii kształtowały się w okresie badanym w następujący sposób:

Tabela 8

Średnie ceny sprzedaży w Unii

	2010	2011	2012	Okres objęty dochodzeniem
Średnie jednostkowe ceny sprzedaży klientom niepowiązanym w EUR/kg WFE	2,76	2,91	2,89	2,95

	2010	2011	2012	Okres objęty dochodzeniem
Wskaźnik	100	105	105	107
Koszt jednostkowy produkcji w EUR/kg WFE	2,73	2,84	2,89	2,98
Wskaźnik	100	104	106	109

Źródło: dane producentów unijnych objętych próbą.

- (141) Średnia cena jednostkowa producentów unijnych objętych próbą najpierw wzrosła z 2,76 EUR za kg WFE w 2010 r. do 2,91 EUR za kg WFE w roku 2011, po czym zmalała do 2,89 EUR w 2012 r. i ponownie wzrosła do 2,95 EUR w okresie objętym dochodzeniem. Ogólny wzrost średnich cen sprzedaży producentów unijnych objętych próbą wyniósł w okresie badanym 7 %. Wzrost ten nie był jednak wystarczający, aby można było sprostać równoczesnemu wzrostowi kosztów produkcji, który w tym samym okresie wyniósł 9 %. W konsekwencji średnia jednostkowa cena sprzedaży netto spadła w okresie objętym dochodzeniem poniżej jednostkowego kosztu produkcji.
- (142) Koszty produkcji objętych próbą producentów unijnych wzrosły z 2,73 EUR za kg WFE w 2010 r. do 2,84 EUR w roku 2011. W roku 2012 odnotowano łagodniejszy wzrost do kwoty 2,89 EUR. Większy wzrost do kwoty 2,98 EUR miał miejsce w okresie objętym dochodzeniem, kiedy koszty produkcji przewyższyły średnie jednostkowe ceny sprzedaży, skutkując ogólnym brakiem rentowności produkcji unijnej. Najważniejszym elementem kosztów produkcji jest koszt paszy (mączki rybnej i oleju z ryb) oraz koszt energii i tarła lub ryb młodych, który w okresie badanym wzrósł, znajdując tym samym odzwierciedlenie w wyższych średnich kosztach produkcji.

4.3.2. Koszty pracy

- (143) Średnie koszty pracy producentów unijnych objętych próbą kształtowały się w okresie badanym w następujący sposób:

Tabela 9

Średnie koszty pracy na pracownika

	2010	2011	2012	Okres objęty dochodzeniem
Średnie koszty pracy na pracownika (EUR)	26 585	26 958	28 276	27 757
Wskaźnik	100	101	106	104

Źródło: dane producentów unijnych objętych próbą.

- (144) Od 2010 r. do okresu objętego dochodzeniem średnie koszty pracy na pracownika producentów unijnych objętych próbą wzrosły o 4 %. Ten ogólny wzrost w okresie badanym jest stosunkowo mały, a w każdym razie niższy od ogólnego wzrostu kosztu pracy (7,5 %) ⁽¹⁾ i stopy inflacji (9,6 %) ⁽²⁾ w Unii w tym samym okresie.

4.3.3. Zapasy

- (145) Pstrąg to produkt łatwo psujący się, którego okres przydatności do spożycia w postaci niemrożonej wynosi mniej niż dwa tygodnie. Producenci unijni objęci próbą nie przechowują zapasów pstrąga po połowach ani nie poddają znaczących ilości swojej produkcji mrożeniu, wobec czego uznano, że poziomy zapasów nie stanowią istotnego wskaźnika szkody w niniejszym dochodzeniu.

⁽¹⁾ Eurostat: wskaźnik kosztów pracy w UE-28, wartość nominalna — dane kwartalne (NACE Rev. 2).

⁽²⁾ Eurostat: Zharmonizowany indeks cen konsumpcyjnych w 28 państwach członkowskich UE — stopa inflacji — sumaryczne średnie tempo zmian w skali roku (%) od 2010 r. do 2013 r.

4.3.4. Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

- (146) Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje oraz zwrot z inwestycji producentów unijnych objętych próbą kształtowały się w okresie badanym w następujący sposób:

Tabela 10

Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2010	2011	2012	Okres objęty dochodzeniem
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	1,1 %	2,5 %	- 0,1 %	- 0,8 %
Wskaźnik	100	230	- 13	- 88
Przepływy pieniężne (1 000 EUR)	- 1 242	2 828	1 715	- 5 210
Wskaźnik	100	428	338	- 220
Inwestycje (1 000 EUR)	3 952	4 158	4 371	10 265
Wskaźnik	100	105	111	260
Zwrot z inwestycji	1,8 %	4,3 %	- 0,2 %	- 1,3 %
Wskaźnik	100	238	- 13	- 74

Źródło: dane producentów unijnych objętych próbą.

- (147) Komisja określiła rentowność producentów unijnych objętych próbą, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów w ramach tej sprzedaży. W 2010 i 2011 r. rentowność nieznacznie wzrosła, ale nadal utrzymywała się na niskim poziomie, tylko nieco powyżej progu rentowności. Sytuacja jeszcze bardziej pogorszyła się w 2012 r., objawiając się ujemną rentownością, jak również w okresie objętym dochodzeniem, w którym odnotowano jeszcze większe straty. Jak wyjaśniono w motywie 142, wynika to ze wzrostowej tendencji kosztów produkcji i jednoczesnego braku możliwości odpowiedniego podniesienia cen przez przemysł unijny. Wielu producentów unijnych w okresie badanym zaniechało działalności.
- (148) Przepływy pieniężne netto to zdolność producentów unijnych do samofinansowania swojej działalności. W okresie od 2010 do 2011 r. odnotowano wzrost przepływów pieniężnych netto, które potem wykazały tendencję spadkową. Od 2012 r. do okresu objętego dochodzeniem nastąpił duży spadek, który objawił się ujemnymi sumarycznymi przepływami pieniężnymi w okresie badanym. Ujemna tendencja w przepływach pieniężnych wynika ogólnie ze spadkowej tendencji w obszarze rentowności, chociaż ujemne przepływy pieniężne w 2010 r. oraz znaczny spadek od 2012 r. do okresu objętego dochodzeniem wynikały też z inwestycji poczynionych w związku z konsolidacją, jak objaśniono w motywie 149.
- (149) Inwestycje w latach 2010–2012 wzrosły zaledwie nieznacznie, natomiast w okresie objętym dochodzeniem odnotowano ich znaczny wzrost. Inwestycje wiązały się z zakupem infrastruktury produkcyjnej od przedsiębiorstw, które zaniechały działalności lub z konsolidacją powiązanych przedsiębiorstw, a nie z wymianą istniejących składników majątku czy zakupem dodatkowego lub nowego sprzętu. Odnotowany szczytowy poziom inwestycji w okresie objętym dochodzeniem wiązał się zatem przede wszystkim z konsolidacją. Potwierdza to fakt, że w okresie badanym nastąpił 17 % spadek całkowitych mocy produkcyjnych.
- (150) Zwrot z inwestycji to procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji. Zwrot z inwestycji charakteryzowała taka sama tendencja jak w przypadku rentowności, czyli w latach 2010–2011 odnotowano wzrost, który utrzymywał się niewiele powyżej progu rentowności. Po tym okresie odnotowano spadek zwrotu z inwestycji, który w 2012 r. osiągnął wartość ujemną. W okresie objętym dochodzeniem zmalał jeszcze bardziej. Ta ujemna tendencja to wynik braku możliwości podniesienia cen przez przemysł unijny, mimo rosnących kosztów produkcji.

- (151) Jeśli chodzi o zdolność do pozyskania kapitału, coraz mniejsza zdolność unijnych producentów objętych próbą do generowania gotówki za produkt podobny osłabiła ich sytuację finansową, zmniejszając fundusze zgromadzone we własnym zakresie. Jeśli chodzi o pozyskiwanie funduszy z banków, coraz trudniej było otrzymać kredyt bankowy. W toku dochodzenia ustalono, że zdolność pozyskania kapitału ogólnie zmniejszyła się.

5. Wnioski dotyczące szkody

- (152) Dochodzenie na danym etapie wyraźnie wskazało, że przemysł unijny poniósł istotne szkody. Szkody przełożyły się przede wszystkim na utratę udziału w rynku oraz spadek rentowności. W tym samym czasie wzrósł udział w rynku produktu objętego postępowaniem z przywozu i stwierdzono, że skutkuje on podcięciem cen stosowanych przez przemysł unijny na rynku Unii.
- (153) Niektóre wskaźniki szkody, takie jak jednostkowa cena sprzedaży, średnie koszty pracy na pracownika, wydajność i inwestycje, zmieniły się na korzyść. Jeśli chodzi o jednostkowe ceny sprzedaży, wzrost był spowodowany wzrostem kosztów produkcji. Wzrost ten nie rekompensował jednak całego wzrostu kosztu jednostkowego, skutkując tym samym ujemną rentownością w 2012 r. Jak wyjaśniono w motywie 144, wzrost średnich kosztów pracy na pracownika w przemyśle unijnym był niższy od ogólnego wzrostu kosztów pracy i stopy inflacji w Unii. Przemysł unijny zmuszony był zmniejszyć zatrudnienie, co spowodowało wzrost wydajności na pracownika. Wzrost inwestycji podyktowany był przede wszystkim zakupem infrastruktury produkcyjnej od przedsiębiorstw, które zaniechały działalności, lub konsolidacją, a nie wymianą istniejących składników majątku czy zakupem nowego sprzętu.
- (154) Większość wskaźników szkody wykazała tendencję ujemną. Przemysł unijny cierpiał z powodu spadku rentowności, przepływów pieniężnych i zwrotu z inwestycji. Rentowność i zwrot z inwestycji, które w latach 2010 i 2011 jedynie przekroczyły próg rentowności, w 2012 r. były ujemne, natomiast w okresie objętym dochodzeniem odnotowano jeszcze większy ich spadek. W tym samym czasie zmniejszyły się wielkość produkcji, moce produkcyjne, zatrudnienie oraz udziały w rynku, co było podyktowane presją ze strony subsydiowanych produktów przywożonych.
- (155) W związku z powyższym Komisja stwierdziła na tym etapie, że przemysł unijny poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 8 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

E. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

- (156) Zgodnie z art. 8 ust. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy przywóz subsydiowanych produktów z państwa, którego dotyczy postępowanie, spowodował istotną szkodę dla przemysłu unijnego. Zgodnie z art. 8 ust. 6 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała także, czy inne znane czynniki mogły w tym samym czasie również spowodować szkodę dla przemysłu unijnego. Komisja dopilnowała, aby z przywozem tym nie łączono ewentualnych szkód, spowodowanych przez inne czynniki niż przywóz subsydiowanych produktów z państwa, którego dotyczy postępowanie. Są to następujące czynniki:
- a) przywóz z innych państw trzecich;
 - b) wyniki wywozu przemysłu unijnego;
 - c) zmiany w konsumpcji;
 - d) konkurencja ze strony innych gatunków ryb;
 - e) obciążenia administracyjne i regulacyjne, ograniczenia geograficzne;
 - f) presja cenowa ze strony dużych sprzedawców detalicznych;
 - g) przeinwestowanie, koszty finansowe, wahania kursów wymiany walut oraz nadzwyczajne straty związane ze sporami prawnymi.

1. Wpływ przywozu subsydiowanego

- (157) Aby ustalić istnienie związku przyczynowego między subsydiowanym przywozem produktu objętego postępowaniem z Turcji a szkodą poniesioną przez przemysł unijny, Komisja przeanalizowała wielkość i ceny subsydiowanego przywozu, a także stopień, w jakim przyczynił się on do istotnej szkody poniesionej przez przemysł unijny.

- (158) Dochodzenie wykazało, że subsydiowany przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie zwiększył się w okresie badanym blisko dwukrotnie. Doprowadziło to do zwiększenia udziału w rynku o 8 punktów procentowych, z 9 % w 2010 r. do 17 % w okresie objętym dochodzeniem. Stało się tak mimo malejącej tendencji w obszarze konsumpcji. W tym samym czasie udział w rynku przemysłu unijnego zmalał o 8 punktów procentowych.
- (159) Średnie ceny subsydiowanych produktów przywożonych wzrosły między 2010 r. a okresem objętym dochodzeniem o 5 %. Wzrost ten spowodowany był ogólnym wzrostem kosztów produkcji. Ceny importowe utrzymały się jednak na znacznie niższym poziomie niż ceny stosowane przez przemysł unijny. Subsydiowany przywóz doprowadził do podjęcia cen stosowanych przez przemysł unijny, a średni margines podjęcia w okresie objętym dochodzeniem wyniósł 9 %. Z uwagi na wzrost subsydiowanego przywozu produktu objętego postępowaniem, wywierającego dużą presję cenową na rynek unijny, przemysł unijny nie mógł w tym samym czasie podnieść swoich cen sprzedaży na tyle, by mogły pokryć jego większe koszty produkcji, a w każdym razie nie na tyle, by były wyższe od cen produktów subsydiowanych przywożonych z Turcji.
- (160) Ustalono, że wzrost przywozu subsydiowanych produktów z Turcji oraz wzrost udziału tych produktów w rynku wyraźnie zbiegł się ze zmniejszeniem udziału w rynku przemysłu unijnego, spadkiem wielkości produkcji, mocy produkcyjnych i zatrudnienia oraz z tendencją spadkową w zakresie rentowności, przepływów pieniężnych i zwrotu z inwestycji. W związku z tym uznano, że przywóz produktów subsydiowanych wywierał presję na przemysł unijny, która w rezultacie uniemożliwiła mu podniesienie cen sprzedaży adekwatnie do kosztów, spowodowała zmniejszenie jego udziału w rynku oraz ogólne pogorszenie sytuacji gospodarczej i finansowej.
- (161) W związku z powyższym Komisja stwierdziła na tym etapie, że pogarszający się stan przemysłu unijnego trzeba przypisać większemu przywozowi subsydiowanych produktów z Turcji oraz że przywóz ten w sposób decydujący przyczynił się do istotnej szkody poniesionej przez przemysł unijny.

2. Wpływ innych czynników

2.1. Przywóz z państw trzecich

- (162) Wielkość przywozu z pozostałych państw trzecich (Chile, Bośni i Hercegowiny, Norwegii i innych) w okresie badanym kształtowała się następująco:

Tabela 11

Przywóz z państw trzecich

Państwo		2010	2011	2012	Okres objęty dochodzeniem
Ogółem ze wszystkich państw trzecich z wykluczeniem państwa, którego dotyczy postępowanie	Wielkość (kg WFE)	4 412 967	5 981 471	4 807 938	4 370 106
	Wskaźnik	100	136	109	99
	Udział w rynku	2,4 %	3,3 %	2,8 %	2,7 %
	Wskaźnik	100	135	115	112
	Średnia cena (EUR/kg WFE)	2,63	2,85	2,80	2,94
	Wskaźnik	100	108	106	112

Źródło: Eurostat.

- (163) Wielkość przywozu ze wszystkich pozostałych państw trzecich utrzymywała się na niskim poziomie, a w okresie badanym nawet nieznacznie zmalała. Wzrosła w latach 2010–2011, po czym jednak zmalała, osiągając w okresie objętym dochodzeniem lekko niższy poziom niż na początku okresu badanego w 2010 r. Podobną tendencję wykazywał udział w rynku. Wzrósł w okresie między 2010 a 2011 r., ale w 2012 r. i w okresie objętym dochodzeniem ponownie zmalał. Ogólnie ujmując, udział w rynku przywozu z pozostałych państw trzecich w okresie badanym lekko się zwiększył, z 2,4 % do 2,7 %. Przywóz z Turcji w tym samym czasie utrzymywał się na wysokim poziomie zarówno pod względem wielkości, jak i udziału w rynku, wykazując stałą tendencję wzrostową.
- (164) Średnie ceny importowe w okresie badanym rosły. Średnie ceny importowe wzrosły w okresie badanym w sumie o 12 %. Ceny importowe produktów z pozostałych państw trzecich były niższe od średnich jednostkowych cen sprzedaży stosowanych przez producentów unijnych objętych próbą, ale były wyższe od cen importowych produktów tureckich, z wyjątkiem roku 2012, w którym były nieco niższe.
- (165) W związku z niską i stabilną wielkością przywozu oraz z małym i raczej stabilnym udziałem w rynku produktów ze wszystkich pozostałych państw trzecich, jak również z poziomem ich cen, który odpowiadał poziomowi cen w Unii, Komisja uznała na tym etapie, że przywóz z innych państw trzecich nie przyczynił się do szkody poniesionej przez przemysł unijny.

2.2. Wyniki wywozu przemysłu unijnego

- (166) Wielkość wywozu przemysłu unijnego w okresie badanym kształtowała się następująco:

Tabela 12

Wyniki wywozu przemysłu unijnego

	2010	2011	2012	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość wywozu (kg WFE)	4 969 401	5 456 712	5 282 624	6 220 849
Wskaźnik	100	110	106	125
Średnia cena (EUR/kg WFE)	4,08	4,60	4,13	4,16
Wskaźnik	100	113	101	102

Źródło: Eurostat.

- (167) W okresie badanym sprzedaż eksportowa przemysłu unijnego wzrosła o 25 %. Rynek unijny jest jednak podstawowym rynkiem dla przemysłu unijnego i jego wywóz stanowił zaledwie około 3 % jego produkcji w latach 2010–2011 oraz około 5 % w okresie objętym dochodzeniem. Ceny w sprzedaży eksportowej przemysłu unijnego były około 30 % wyższe od jego cen sprzedaży w Unii i dawały większe zyski niż sprzedaż na rynku unijnym.
- (168) Na tej podstawie Komisja uznała na tym etapie, że wyniki wywozu odnotowane dla przemysłu unijnego nie naruszyły związku przyczynowego między subsydiowanym przywozem a szkodą poniesioną przez przemysł unijny.

2.3. Zmiany w konsumpcji

- (169) W okresie 2010–2011 konsumpcja w Unii utrzymywała się na stałym poziomie, natomiast od 2011 r. do okresu objętego dochodzeniem zmalała o 12 %; ogólny spadek wyniósł 12 %. W związku ze spadkiem konsumpcji tureckie produkty subsydiowane przywożone z Turcji zdołały jednak zwiększyć swój udział w rynku

o 8 punktów procentowych lub 95 %, natomiast udział przemysłu unijnego w rynku unijnym spadł o 8 punktów procentowych. Spadku wielkości sprzedaży i utraty udziału w rynku przez przemysł unijny nie można zatem tłumaczyć wyłącznie ogólnym spadkiem konsumpcji. Stały wzrost subsydiowanych przywożonych produktów na kurczącym się rynku, po cenach skutkujących podcięciem cen sprzedaży stosowanych przez przemysł unijny na rynku Unii, przyniósł zatem szkodę niezależnie oraz, jak stwierdzono w motywie 160, odegrał decydującą rolę.

- (170) Na tej podstawie Komisja stwierdziła na tym etapie, że chociaż spadek konsumpcji mógł się przyczynić do szkody poniesionej przez przemysł unijny, to nie można go uznać za jedyną przyczynę szkody poniesionej przez przemysł unijny i tym samym za przyczynę naruszenia związku przyczynowego między subsydiowanym przywozem a szkodą dla przemysłu unijnego.

2.4. Konkurencja ze strony innych gatunków ryb

- (171) Stowarzyszenie Egejskich Eksporterów twierdziło, że istotną szkodę dla przemysłu unijnego spowodowała konkurencja ze strony innych gatunków ryb, takich jak panga, pstrąg duży i łosoś.
- (172) Jeśli chodzi o pangę, jej przywóz w okresie badanym zmalał o około 24 %. To odwrotna tendencja niż w przypadku produktu objętego postępowaniem, którego przywóz w tym samym okresie się zwiększył.
- (173) Jeśli chodzi o inne gatunki ryb, według dostępnych informacji, a mianowicie powszechnie dostępnej ekspertyzy Instytutu Fødevareøkonomisk na Uniwersytecie Kopenhaskim ⁽¹⁾, pstrąg duży oraz łosoś to substytuty konkurujące w tym samym segmencie rynku. Pstrąga objętego niniejszym dochodzeniem sprzedaje się natomiast w innych segmentach rynku i nie ma bezpośredniej współzależności między ceną pstrąga dużego lub łososia a ceną pstrąga, którego dotyczy niniejsze dochodzenie.
- (174) Na tej podstawie argumenty te należy odrzucić.
- (175) W związku z powyższym Komisja uznała na tym etapie, że konkurencja ze strony innych gatunków ryb nie przyczyniła się do szkody poniesionej przez przemysł unijny.

2.5. Obciążenia administracyjne i regulacyjne, ograniczenia geograficzne

- (176) Ponadto Stowarzyszenie Egejskich Eksporterów utrzymywało, że istotną szkodę poniesioną przez przemysł unijny spowodowały obciążenia administracyjne i regulacyjne oraz ograniczenia w użytkowaniu niektórych obszarów do celów akwakultury.
- (177) Nie udowodniono domniemanego związku przyczynowego między wymienionymi wymogami administracyjnymi i regulacyjnymi a szkodą. Przede wszystkim nie wykazano, że ramy administracyjne i regulacyjne oraz ograniczenia geograficzne w odniesieniu do obszarów dostępnych do celów akwakultury zmieniły się w okresie badanym tak, by mogło to skutkować szkodą. W rzeczywistości wymienione elementy jedynie charakteryzują ogólne otoczenie gospodarcze i regulacyjne sektora akwakultury w Unii i nie mogą tłumaczyć pogorszenia się sytuacji przemysłu unijnego w okresie badanym. W związku z powyższym argument ten należy odrzucić.
- (178) Na tej podstawie Komisja uznała na tym etapie, że domniemane obciążenia administracyjne i regulacyjne oraz ograniczenia geograficzne nie naruszają związku przyczynowego między subsydiowanym przywozem a szkodą poniesioną przez przemysł unijny.

2.6. Presja cenowa ze strony dużych sprzedawców detalicznych

- (179) Stowarzyszenie Egejskich Eksporterów i jeden z producentów eksportujących objętych próbą utrzymywali, że duzi sprzedawcy detaliczni w Unii posiadają mocną siłę przetargową i szkoda poniesiona przez producentów unijnych nie jest podyktowana przywozem z Turcji, lecz presją cenową ze strony takich sprzedawców.

⁽¹⁾ Nielsen, M., Jensen, C. L., Nielsen, R., Petersen, C. S., & Ravensbeck, L. (2008). Globale markedsmodeller for laksefisk, fiskemel og olie, herunder data for engrosandel. Kopenhaga: Museum Tusulanum. (Rapport/Fødevareøkonomisk Institut; Nr 198). http://curis.ku.dk/ws/files/44694071/Rapport_198.pdf

- (180) Żaden duży sprzedawca detaliczny nie zgłosił się ani nie współpracował przy niniejszym dochodzeniu. W każdym razie ceny przywożonych produktów tureckich były subsydiowane i były niższe od cen stosowanych przez przemysł unijny w całym okresie badanym. Marginesy podcięcia w okresie objętym dochodzeniem wynosiły od 5 % do 18 %. Przy takim scenariuszu domniemana presja cenowa ze strony dużych sprzedawców detalicznych nie mogłaby tłumaczyć ogólnego pogorszenia się sytuacji gospodarczej i finansowej, zwłaszcza zmniejszenia udziału w rynku, lecz mogłaby się przyczynić do poniesionej szkody tylko nieznacznie, o ile w ogóle.
- (181) W związku z powyższym Komisja uznała na tym etapie, że ewentualna presja cenowa ze strony dużych sprzedawców detalicznych nie mogła naruszyć związku przyczynowego między subsydiowanym przywozem a szkodą poniesioną przez przemysł unijny.

2.7. Przeinwestowanie, koszty finansowe, wahania kursów wymiany walut oraz nadzwyczajne straty związane ze sporami prawnymi

- (182) Stowarzyszenie Egejskich Eksporterów twierdziło, że spadek wydajności przynajmniej niektórych producentów unijnych spowodowany był raczej przeinwestowaniem, a nie przywozem z Turcji. Ta sama strona utrzymywała też, że spadek rentowności danej gałęzi przemysłu unijnego podyktowany był częściowo wyższymi kosztami finansowymi, wahaniami kursów wymiany walut oraz kosztami związanymi ze sporami prawnymi.
- (183) Zarzutów dotyczących domniemanego przeinwestowania i kosztów związanych ze sporami prawnymi nie uzasadniono. Ustalenia z dochodzenia również nie potwierdziły zarzutu, jakoby czynniki te miały mieć jakikolwiek istotny wpływ na rentowność producentów unijnych objętych próbą.
- (184) Zarzutów dotyczących wzrostu wydatków finansowych i wahań kursów wymiany walut nie doprecyzowano ani w żaden sposób nie udokumentowano. Ustalenia z dochodzenia również nie potwierdziły zarzutu, jakoby czynniki te miały mieć jakikolwiek wpływ na rentowność producentów unijnych objętych próbą.
- (185) Argumenty te należy zatem pominąć.
- (186) W związku z powyższym Komisja uznała na tym etapie, że domniemane przeinwestowanie, wydatki finansowe, wahania kursów wymiany walut oraz nadzwyczajne straty związane ze sporami prawnymi nie przyczyniły się do poniesionej szkody i tym samym nie mogły naruszyć związku przyczynowego między subsydiowanym przywozem a szkodą poniesioną przez przemysł unijny.

3. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (187) Powyższa analiza dowiodła znacznego wzrostu wielkości subsydiowanego przywozu i udziału w rynku subsydiowanych produktów przywożonych z państwa, którego dotyczy postępowanie. Wzrost takich przywożonych produktów po cenach skutkujących podcięciem unijnych cen sprzedaży doprowadził do pogorszenia się sytuacji danej gałęzi przemysłu unijnego. Na tej podstawie uznano, że przywóz z Turcji odegrał decydującą rolę w odniesieniu do istotnej szkody poniesionej przez przemysł unijny.
- (188) Przeanalizowano także inne czynniki, które mogły wyrządzić szkodę przemysłowi unijnemu. Pod tym względem ustalono, że przywóz z innych państw trzecich, wyniki wywozu przemysłu unijnego, konkurencja ze strony innych gatunków ryb, obciążenia administracyjne i regulacyjne, ograniczenia geograficzne, przeinwestowanie, wydatki finansowe, wahania kursów wymiany walut oraz nadzwyczajne straty związane ze sporami prawnymi nie przyczyniły się do szkody poniesionej przez przemysł unijny. Inne czynniki, takie jak zmiany w konsumpcji unijnej oraz presja cenowa ze strony dużych sprzedawców detalicznych, mogły przyczynić się do poniesionej szkody, lecz nie mogły naruszyć związku przyczynowego między subsydiowanym przywozem a szkodą poniesioną przez przemysł unijny w okresie objętym dochodzeniem.
- (189) Uwzględniając powyższe, Komisja uznała na tym etapie, że istotną szkodę dla przemysłu unijnego spowodował subsydiowany przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie, a inne czynniki nie naruszyły tego związku przyczynowego. Szkada polega przede wszystkim na spadku produkcji i mocy produkcyjnych, wielkości sprzedaży, udziału w rynku i zatrudnienia oraz na ujemnym zwrocie z inwestycji i ujemnych zyskach w okresie badanym.

F. INTERES UNII

- (190) Zgodnie z art. 31 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy można jasno stwierdzić, że wprowadzenie środków w tym przypadku wyraźnie nie leży w interesie Unii, mimo iż stwierdzono wystąpienie subsydiowania wyrządzającego szkodę. Interes Unii określono na podstawie oceny wszystkich różnorodnych interesów, których dotyczy sprawa, w tym interesu przemysłu unijnego, interesu importerów oraz interesu użytkowników.

1. Interes przemysłu unijnego

- (191) W wyniku dochodzenia ustalono, że przemysł unijny poniósł istotną szkodę spowodowaną przywozem subsydiowanych produktów z Turcji.
- (192) Wprowadzenie środków przywróciłoby uczciwą konkurencję na rynku. Tendencje spadkowe przemysłu unijnego odzwierciedlone we wskaźnikach wyników finansowych wynikają z trudności w konkurowaniu z subsydiowanym przywozem z państwa, którego dotyczy postępowanie. Nałożenie ceł wyrównawczych umożliwiłoby zatem przemysłowi unijnemu podniesienie cen w celu pokrycia kosztów produkcji, zwiększając tym samym jego udział w rynku, zatrudnienie, produkcję i poprawiając wskaźniki jego wyników finansowych, takie jak rentowność, przepływy pieniężne oraz zwrot z inwestycji.
- (193) W przypadku nienałożenia środków presja cenowa ze strony tureckich produktów przywożonych może skutkować dalszymi ujemnymi skutkami dla rentowności przemysłu unijnego. Taki dalszy spadek wyników doprowadziłby ostatecznie do kolejnych cięć w produkcji i większej liczby zamykanych zakładów produkcyjnych, co stanowiłoby zagrożenie dla zatrudnienia i inwestycji w Unii.
- (194) W związku z tym Komisja uznała na tym etapie, że wprowadzenie środków wyrównawczych leży w interesie przemysłu unijnego.

2. Interes niepowiązanych importerów

- (195) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja zwróciła się do importerów i stowarzyszeń ich reprezentujących, prosząc ich o zgłoszenie się. Jak wskazano w motywie 12 powyżej, zgłosiły się trzy przedsiębiorstwa, które odpowiedziały na pytania zawarte w formularzu dotyczącym kontroli wyrywkowej dla niepowiązanych importerów. W konsekwencji do wszystkich trzech przedsiębiorstw wysłano kwestionariusze, lecz odpowiedzi udzieliło tylko jedno z nich. Z odpowiedzi jednoznacznie wynikało, że strona ta sprowadzała w okresie objętym dochodzeniem bardzo małe ilości pstrąga, lecz zwykle nie zajmowała się przywozem pstrąga, lecz innych produktów rybnych. Sprowadzona przez to przedsiębiorstwo ilość pstrąga nie była wystarczająca, aby można było uznać ją za ogólnie reprezentatywną.
- (196) Na późniejszym etapie zgłosił się inny importer, jednak nie odpowiedział na kwestionariusz. Importer ten utrzymywał, że nałożenie ceł na pstrąga z Turcji zakłóci jego działalność przywózową, jednak nie doprecyzował tego argumentu ani nie przedstawił żadnych informacji, które byłyby istotne dla oceny potencjalnego wpływu na jego działalność gospodarczą, takiego jak wpływ na rentowność, ceny importowe czy ceny odsprzedaży.
- (197) Chociaż nie można wykluczyć, że nałożenie ceł wyrównawczych będzie miało wpływ na niepowiązanych importerów, to celem takich ceł jest przywrócenie równych warunków działania na unijnym rynku. Istnieją również inne źródła dostaw i importerzy w Unii powinni być w stanie zmienić swoje źródła dostaw w odpowiedzi na nałożenie ceł. Ogólnie ujmując, dochodzenie nie wykazało znaczących ujemnych skutków nałożenia ceł dla niepowiązanych importerów/handlowców w Unii.
- (198) W związku z powyższym oraz wobec braku innych danych od niepowiązanych importerów/handlowców Komisja uznała na tym etapie, że nałożenie środków nie przyniosłoby ogólnych niekorzystnych skutków dla niepowiązanych importerów/handlowców.

3. Interes użytkowników, konsumentów, dostawców

- (199) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja zwróciła się do użytkowników oraz ich reprezentatywnych stowarzyszeń i reprezentatywnych organizacji konsumentów z prośbą o zgłoszenie się. Ponadto Komisja skontaktowała się ze wszystkimi ważnymi stronami, które są powszechnie znane. Żadna ze stron jednak nie zgłosiła się.
- (200) Po terminie wyznaczonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania zgłosiły się dwie strony, które utrzymywały, że są dostawcami maszyn dla tureckich producentów/przetwórców pstrąga.
- (201) Jedna ze stron twierdziła, że nałożenie ceł skutkowałoby wzrostem cen dla konsumentów końcowych. Strona ta nie uzasadniła jednak swojego argumentu. Dochodzenie nie wykazało żadnych znaczących ujemnych skutków nałożenia ceł dla konsumentów końcowych. Jak już wyżej wspomniano, organizacje konsumenckie nie współpracowały ani nie dostarczyły żadnych informacji, na podstawie których można by dokładnie ocenić skutki środków. W każdym wypadku, mimo że cła wyrównawcze mogą wpłynąć na ceny importowe, taki możliwy wzrost cen można przynajmniej częściowo złagodzić za sprawą sieci dystrybucji, wobec czego wzrost cen dla konsumenta końcowego nie musi być znaczny na poziomie konsumentów.
- (202) Ponadto cła wyrównawcze mają na celu przywrócenie równych warunków działania na unijnym rynku, a nie ograniczenie przywozu towarów sprzedawanych w Unii w uczciwych cenach.
- (203) W związku z powyższym oraz z uwagi na brak współpracy ze strony organizacji użytkowników i konsumentów w dochodzeniu, uwzględniając w szczególności poziom środków, Komisja uznała na tym etapie, że nałożenie środków nie przyniosłoby ogólnych niekorzystnych skutków dla użytkowników, konsumentów czy dostawców.

4. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (204) Na podstawie powyższego Komisja uznała, że na tym etapie dochodzenia nie ma przekonujących powodów, aby stwierdzić, że wprowadzenie środków w odniesieniu do przywozu produktu objętego postępowaniem z Turcji nie leży w interesie Unii.

G. TYMCZASOWE ŚRODKI WYRÓWNAWCZE

- (205) Mając na uwadze sformułowane przez Komisję wnioski dotyczące subsydiowania, szkody, związku przyczynowego i interesu Unii, należy wprowadzić tymczasowe środki wyrównawcze, aby zapobiec dalszemu wyrządzeniu szkody przemysłowi unijnemu przez przywóz subsydiowanych produktów.

1. Poziom usuwający szkodę (margines szkody)

- (206) W celu określenia poziomu środków Komisja najpierw ustaliła kwotę cła niezbędną do usunięcia szkody poniesionej przez przemysł unijny.
- (207) Szkada zostanie usunięta, gdy przemysł unijny będzie w stanie pokryć koszty produkcji oraz osiągnąć ze sprzedaży produktu podobnego w Unii taki zysk przed opodatkowaniem, jaki byłby możliwy do osiągnięcia dla tego przemysłu w danym sektorze w normalnych warunkach konkurencji, czyli gdyby nie istniał przywóz subsydiowany.
- (208) Wzrost przywozu z Turcji w znacznych ilościach miał swój początek w 2008 r., czyli przed badanym okresem. Rentowności przemysłu unijnego na początku okresu badanego w 2010 r. nie uznano zatem za reprezentatywną. Z uwagi na fakt, że przed 2008 r. produkty przywożone z Turcji nie wywierały znacznej presji na rynek unijny, stwierdzono, że marżę zysku sprzed tego okresu można uznać za racjonalną. Według informacji przedstawionych w skardze, w latach 2006 i 2007 duński sektor pstrąga wypracował marżę zysku na poziomie wynoszącym w przybliżeniu 12 % lub więcej. W konsekwencji, opierając się na tych informacjach, na tym etapie uznano, że marżę zysku w wysokości 12 % obrotu można potraktować jako właściwy poziom, który przemysł unijny chciałby osiągnąć przy braku subsydiowania wyrządzającego szkodę.

- (209) Stowarzyszenie Egejskich Eksporterów oraz jeden z eksportujących producentów twierdzili, że docelowy zysk powinien być niższy niż 12 %, ponieważ (i) w poprzednich dochodzeniach (łosos; duży pstrąg tęczowy) zastosowano niższe docelowe zyski; (ii) faktyczna marża zysku przemysłu unijnego na początku okresu badanego była również niższa; oraz (iii) marża zysku w wysokości 12 % dotyczy wyłącznie duńskiego sektora pstrąga, a nie całego przemysłu unijnego, wobec czego nie jest reprezentatywna. I w końcu eksportujący producent twierdził, że należy zastosować marżę zysku w wysokości 3 %, ponieważ zysk taki pokrywa się ze średnią marżą zysku całego przemysłu spożywczego.
- (210) Po pierwsze, jeśli chodzi o porównanie z dochodzeniami w sprawie dużego pstrąga tęczowego i łososia, należy mieć na uwadze, że każde dochodzenie musi skutkować wnioskami sformułowanymi w oparciu o jego stronę merytoryczną. W tym konkretnym przypadku informacje były dostępne w dokumentacji niniejszego dochodzenia, uznano je za wystarczające i w związku z tym z nich skorzystano.
- (211) Po drugie, docelowy poziom zysku ze sprzedaży produktu podobnego na rynku unijnym powinien być zyskiem, który tego rodzaju przemysł może w racjonalny sposób osiągnąć w tym sektorze w normalnych warunkach konkurencji, tj. przy braku przywozu produktów subsydiowanych. Mając na uwadze znaczne ilości subsydiowanych produktów przywożonych w okresie badanym i nawet wcześniej, nie można przyjąć, iż były to normalne warunki konkurencji. Poziom zysku w wysokości 12 % miał miejsce przy braku znacznej ilości subsydiowanych produktów przywożonych z Turcji na rynku unijnym, wobec czego poziom ten uznano za uzasadniony zysk docelowy w okolicznościach niniejszej sprawy na tym etapie.
- (212) Po trzecie, duński sektor pstrąga uznano za dostatecznie reprezentatywny dla rynku unijnego, ponieważ Dania jest jednym z głównych państw będących producentami pstrąga w Unii. W związku z brakiem innych informacji, które byłyby dostępne na tym etapie, przykład Danii wykorzystano w celu ustalenia docelowego poziomu zysku.
- (213) I w końcu, argumentu dotyczącego dużo niższej ogólnej marży zysku przemysłu spożywczego nie poparto żadnymi dowodami. Komisja uznała, że w każdym wypadku marża zysku duńskiego sektora pstrąga powinna w większym stopniu uwzględniać specyfikę tego przemysłu i wówczas byłaby właściwsza. Przemysł spożywczy składa się w rzeczywistości z różnych podkategorii, odpowiadających różnym segmentom rynku i podlegających różnym warunkom na rynku, które niekoniecznie mają zastosowanie do sektora pstrąga.
- (214) W związku z powyższym Komisja uznała na tym etapie, że zastosowanie docelowej marży zysku w wysokości 12 % było uzasadnione.
- (215) Na tej podstawie Komisja obliczyła niewyrządzającą szkody cenę produktu podobnego dla przemysłu unijnego, odejmując od unijnych cen sprzedaży faktyczną marżę zysku, wypracowaną w okresie objętym dochodzeniem, i zastępując ją marżą zysku w wysokości 12 %.
- (216) Komisja ustaliła następnie poziom usuwający szkodę poprzez porównanie średniej ważonej ceny importowej objętych próbą producentów eksportujących w Turcji, ustalonej na potrzeby obliczeń podjęcia cenowego, ze średnią ważoną niewyrządzającą szkody ceny produktu podobnego sprzedawanego przez objętych próbą producentów unijnych na rynku Unii w okresie objętym dochodzeniem. Wszelkie różnice wynikające z tego porównania wyrażono w postaci odsetka średniej ważonej wartości importowej CIF.
- (217) Poziom usuwający szkodę dla „przedsiębiorstw wymienionych w załączniku I” oraz dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” obliczono w ten sam sposób co margines subsydiowania dla tych przedsiębiorstw (zob. motywy 96 i 97).

2. Środki tymczasowe

- (218) Na przywóz pstrąga tęczowego (*Oncorhynchus mykiss*), żywego o masie jednej sztuki nieprzekraczającej 1,2 kg, lub świeżego, schłodzonego, mrożonego lub wędzonego w postaci całych ryb lub ryb bez głów, lub w postaci filetów, pochodzącego z Turcji, należy nałożyć tymczasowe cła wyrównawcze zgodnie z art. 12 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Komisja porównała margines szkody z marginesem subsydiowania. Kwota ceł powinna być ustalona na poziomie niższego marginesu subsydiowania.

- (219) W związku z powyższym stawki tymczasowego cła wyrównawczego, wyrażone w cenach CIF na granicy Unii, przed ocenieniem, powinny być następujące:

Przedsiębiorstwo	Margines subsydiowania	Margines szkody	Cło wyrównawcze
GMS	7,0 %	27 %	7,0 %
Kilic	9,7 %	41 %	9,7 %
Özpekler	7,1 %	26 %	7,1 %
Ternaeben	9,5 %	20 %	9,5 %
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	8,2 %	26 %	8,2 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	9,7 %	41 %	9,7 %

- (220) Powyższe środki wyrównawcze ustala się w postaci stawek celnych *ad valorem*, tj. proporcjonalnie do wartości przywozu.
- (221) Stawki cła wyrównawczego dla poszczególnych przedsiębiorstw, określone w niniejszym rozporządzeniu, wyznaczono na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną podczas dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Te stawki celne mają zastosowanie wyłącznie dla przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz produkowanego przez wymienione osoby prawne.
- (222) Przywożony produkt objęty postępowaniem wytworzony przez jakiegokolwiek inne przedsiębiorstwo, niewymienione wyraźnie w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym podmioty powiązane z przedsiębiorstwami wyraźnie wymienionymi, powinien podlegać stawce celnej mającej zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”. Nie powinien on być objęty żadną z indywidualnych stawek cła wyrównawczego.
- (223) Przedsiębiorstwo może wnioskować o zastosowanie indywidualnych stawek cła wyrównawczego, jeżeli zmienia później swoją nazwę podmiotu prawnego. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji⁽¹⁾. Wniosek musi zawierać wszystkie istotne informacje, które pozwalają wykazać, że zmiana nie wpływa na prawo przedsiębiorstwa do korzystania ze stawki celnej, która ma do niego zastosowanie. Jeżeli zmiana nazwy przedsiębiorstwa nie wpływa na jego prawo do korzystania ze stawki celnej, która ma do niego zastosowanie, zawiadomienie o zmianie nazwy zostanie opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (224) W celu zminimalizowania ryzyka obchodzenia cła związanego z różnicą w stawkach celnych potrzebne są szczególne środki gwarantujące stosowanie indywidualnych cł wyrównawczych. Przedsiębiorstwa, na które nałożono indywidualne cła wyrównawcze, muszą przedstawić ważną fakturę handlową organom celnym państwa członkowskiego. Faktura musi spełniać wymogi przedstawione w załączniku II. Przywóz, któremu nie towarzyszy taka faktura, powinien zostać objęty cłem wyrównawczym obowiązującym wobec „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (225) W celu zapewnienia należytego egzekwowania cł wyrównawczych cło rezydualne dla wszystkich pozostałych przedsiębiorstw należy stosować nie tylko w odniesieniu do niewspółpracujących producentów eksportujących objętych niniejszym dochodzeniem, ale także do producentów, którzy nie prowadzili wywozu do Unii w trakcie okresu objętego dochodzeniem.

H. PRZEPISY KOŃCOWE

- (226) W interesie dobrej administracji Komisja zwróci się do zainteresowanych stron z prośbą o przedłożenie pisemnych uwag lub złożenie wniosku o przesłuchanie przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w określonym terminie.

⁽¹⁾ Komisja Europejska, Dyrekcja Generalna ds. Handlu, Dyrekcja H, Rue de la Loi 170, 1040 Bruksela, Belgia.

(227) Ustalenia dotyczące nałożenia ceł tymczasowych obowiązują tymczasowo i mogą ulec zmianie na ostatecznym etapie dochodzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Nakłada się tymczasowe cło wyrównawcze na przywóz pstrąga tęczowego (*Oncorhynchus mykiss*):

- żywego, o masie nieprzekraczającej 1,2 kg każdy, lub
- świeżego, schłodzonego, mrożonego lub wędzonego:
 - w postaci całych ryb (z głowami), nawet bez skrzelu lub nawet patroszonych, o masie nieprzekraczającej 1,2 kg każda, lub
 - pozbawionych głowy, nawet bez skrzelu lub nawet patroszonych, o masie nieprzekraczającej 1 kg każda, lub
 - w postaci filetów, o masie nieprzekraczającej 400 g każdy,

obecnie objętego kodami CN ex 0301 91 90, ex 0302 11 80, ex 0303 14 90, ex 0304 42 90, ex 0304 82 90 oraz ex 0305 43 00 (kody TARIC 0301 91 90 11, 0302 11 80 11, 0303 14 90 11, 0304 42 90 10, 0304 82 90 10 oraz 0305 43 00 11) i pochodzącego z Turcji.

2. Stawki tymczasowego cła wyrównawczego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, są następujące dla produktów opisanych w ust. 1 i produkowanych przez poniższe przedsiębiorstwa:

Przedsiębiorstwo	Tymczasowe cło wyrównawcze	Dodatkowy kod TARIC
— Akyol Su Ürn.Ürt.Taş.Kom.İth.İhr.Paz.San. ve Tic. Ltd. Şti — Asya Söğüt Su Ürünleri Üretim Dahili Paz.ve İhr. Ltd.Şti — GMS Su Ürünleri Üretim İth. Paz. San. ve Tic. Ltd. Şti — Gümüşdoga Su Ürünleri Üretim İhracat İthalat AŞ — Gümüş-Yel Su Ürünleri üretim İhracat ve İthalat Ltd. Şti — Hakan Komandit Şirketi — İskele Su Ürünleri Hayv.Gıda Tur.İnş.Paz.İhr.Ltd.Şti — Karaköy Su Ürünleri Üretim Paz.Tic.İhr. ve İth.Ltd.Şti — Özgü Su Ürün. Üret. Taş. Komis. İth. İhr. Paz. San. ve Tic. Ltd. Şti	7,0 %	B964
BAFA Su Ürünleri Yavru Üretim Merkezi Sanayi Ticaret AŞ	9,7 %	B965
Özpekler İnşaat Taahhüd Dayanlı Tüketim Malları Su Ürünleri Sanayi ve Ticaret Limited Şirketi	7,1 %	B966
Ternaeben Gıda ve Su Ürünleri İthalat ve İhracat Sanayi Ticaret AŞ	9,5 %	B967
Przedsiębiorstwa wymienione w załączniku I	8,2 %	
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	9,7 %	B999

3. Stosowanie indywidualnych stawek celnych ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi być zgodna z wymogami określonymi w załączniku II. W razie braku takiej faktury stosuje się cło mające zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.

4. Jeżeli nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

1. Bez uszczerbku dla przepisów art. 30 rozporządzenia (WE) nr 597/2009 zainteresowane strony mogą zwrócić się o ujawnienie istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których przyjęto niniejsze rozporządzenie, przedstawić swoje opinie na piśmie i wystąpić o możliwość złożenia przed Komisją ustnych wyjaśnień w ciągu jednego miesiąca od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
2. Zgodnie z art. 31 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 597/2009 zainteresowane strony mogą przedstawiać uwagi dotyczące zastosowania niniejszego rozporządzenia przez okres jednego miesiąca od daty jego wejścia w życie.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 1 obowiązuje przez okres czterech miesięcy.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 października 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Współpracujący tureccy producenci eksportujący nieobjęci próbą, którym nie przyznano postępowania indywidualnego:

Nazwa	Dodatkowy kod TARIC
Abaloğlu Yem-Soya ve Tekstil San. A.Ş.	B968
Ada Su Ürünleri Turizm İnşaat ve Ticaret Ltd. Şti.	B969
Ahmet Aydeniz Gıda San. ve Tic. A.Ş.	B970
Alba Lojistik İhracat İthalat Ltd. Şti.	B971
Alba Su Ürünleri A.Ş.	B972
Alfam Su Ürünleri A.Ş.	B973
Alima Su Ürünleri ve Gıda San. Tic. A.Ş.	B974
Alka Su Ürünleri A.Ş.	B975
Azer Altın Su Ürünleri	B976
Bağcı Balık Gıda ve Enerji Üretimi San ve Tic. A.Ş.	B977
Çamlı Yem Besicilik Sanayii ve Ticaret A.Ş.	B978
Çirçir Su Ürünleri Ltd. Şti.	B979
İpaş Su Ürünleri A.Ş.	B980
Kemal Balıkçılık Ihr. Ltd. Şti.	B981
Liman Entegre Balıkçılık San ve Tic. Ltd. Şti.	B982
Miray Su Ürünleri	B983
Önder Su Ürünleri San. ve Tic. Ltd. Şti.	B984
Penta Su Ürünleri Üretim ve Sanayi Tic. A.Ş.	B985
Tai Su Ürünleri Ltd. Şti.	B986
TSM Deniz Ürünleri San. Tic. A.Ş.	B987
Uğurlu Balık A.Ş.	B988
Yaşar Dış Tic. A.Ş.	B989

ZAŁĄCZNIK II

Ważna faktura handlowa, o której mowa w art. 1 ust. 4, musi zawierać następujące informacje:

1. Imię i nazwisko oraz funkcję pracownika podmiotu, który wystawił fakturę.
2. Następujące oświadczenie:

„Ja, niżej podpisany, poświadczam, że pstrąg tęczowy sprzedany na wywóz do Unii Europejskiej objęty niniejszą fakturą został wytworzony przez (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (kod dodatkowy TARIC) w Turcji. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”.

3. Datę i podpis pracownika podmiotu, który wystawił fakturę.
